

[1990 மே 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்டமுன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1990 (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவினைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

10-55 மணி

8. சட்ட முன்வடிவுகள்—(ஆய்வு செய்தல்).

(அ) நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 33/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஏதேனும் முன்னுரையாகக் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் அனுமதியுடன் இந்த சட்டமுன்வடிவு குறித்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதற்குத் துணையாக சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த 1989ஆம் ஆண்டு மீண்டும் கழக ஆட்சி அமைந்த பிறகு

* 9-5-1990ஆம் நாளிட்ட சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றது.

1990 மே 11]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பல்வேறு முற்போக்கான சட்டமுன்வடிவுகள் இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பெற்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய அன்பான ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

1929ஆம் ஆண்டு செங்கற்பட்டில் நடைபெற்ற, பெரியார் அவர்கள் முன்நின்று நடத்திய சுய மரியாதை மாநாட்டுத் தீர்மானத்தைப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, Hindu Women's Right to Property Act என்ற ஒரு சட்ட முன்வடிவை அறிமுகப்படுத்தி, ஆண்களுக்கு நிகராக, ஒரு குடும்பத்திலே ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை என்று உத்தரவாதப்படுத்தும் சட்டம் இந்த மாமன்றத்திலே, இந்த ஆட்சியில் கடந்த ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 60 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1929-ல் நடைபெற்ற மாநாட்டுத் தீர்மானத்தைச் சட்டமாக ஆக்கிய பெருமை இந்த மன்றத்திற்கு உண்டு. இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு. அதைப்போலவே 1973ஆம் ஆண்டு பேருந்துகளைத் தேசிய மயமாக்குகின்ற சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு, அது உயர்நீதி மன்றம், உச்ச நீதி மன்றம் வரையிலே சென்று, அந்த முற்போக்கான சட்டம் செல்லும் என்கின்ற தீர்ப்பு உச்ச நீதி மன்றத்தால் வழங்கப்பட்டு, இடைக் காலத்திலே தொடர் நடவடிக்கைகள் இல்லாமல் போனாலும் கூட, மீண்டும் அதனை Tamil Nadu State Carriages and Contract Carriages Amendment Bill, 1990 என்ற பெயரில், 10 ஆண்டுகளில் படிப்படியாக, மாவட்டவாரியாகப் பேருந்துகளைத் தேசியமயமாக்குகின்ற சட்டம் கடந்த 2 நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, நீண்ட நாள் கோரிக்கை, தமிழ்நாட்டில் வணிகப் பெருமக்களால் எடுத்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கை, பல முனை வரியை, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை வரியாக ஆக்கிடுவேண்டுமென்று. அந்த கோரிக்கைக்கான அறிவிப்பு வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே வெளியிடப்பட்டு, அது தொடர்பாக இந்த மாமன்றத்திலே கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு Tamil Nadu General Sales Tax Amendment Bill 1990,—Abolition of Multi Point Sales System என்ற அளவில் அந்தச் சட்டமுன்வடிவு இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

குத்தகைதாரர்களுடைய பாக்கிக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையிலே ஏற்கனவே கடந்த காலத்திலே இந்த ஆட்சியின் மூலமாகப் பல நடவடிக்கைகள் சட்ட ரீதியாக எடுக்கப்பட்டாலும் கூட, இடையிலே பல ஆண்டுக்காவும் ஏற்பட்ட அந்தக் கஷ்டங்களை குத்தகைதாரர்கள் சமாளிக்கும் வகையில், Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent Relief Bill, 1990 நேற்றைக்கு முன்தினம் கொண்டுவரப்பட்டு, அதுவும் இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 11]

10-55 மணி

1971-ஆம் ஆண்டு இதே ஆட்சி தமிழ் நாட்டிலே ஒரு புரட்சி கரமான சட்டமாகக் குடியிருப்புகளை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குச் சொந்தமாக்குகின்ற ஒரு சட்டத்தை தமிழ்நாடு குடியிருப்பு லாண்ட் அமென்ட்மென்ட் பில் என்கின்ற வகையிலே நேற்றைக்கு அதனுடைய தொடர்ச்சியாக 1971 ஆம் ஆண்டு வரையிலே யார் யார் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குடி இருந்தார்களோ அந்தக் குடியிருப்புகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு, சற்றொப்ப 1 இலட்சத்து 80 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் பயன்பெற்று, அதற்குப் பிறகு மீண்டும் தொடர்ச்சியாக அந்தக் குடியிருப்புகளைச் சொந்தமாக்குகின்ற முயற்சி கடந்த காலத்திலே நடைபெறாமல் இருந்த காரணத்தால் நேற்றைய தினம் மீண்டும் இந்த மாமன்றத்திலே அந்த தமிழ்நாடு குடியிருப்பு லாண்ட் அமென்ட்மென்ட் பில், சட்டமுன்வடிவு, சட்டமாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய முற்போக்கான சட்டங்களின் தொடர்ச்சியாகத்தான் இன்றைக்கு பினாமி நில ஒழிப்புச் சட்டம் இங்கே அதற்குரிய தலைப்போடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, விவாதத்திலே இருக்கின்றது. அது பற்றிச் சில குறிப்புகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்துக்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

விவசாய நிலங்கள் சிலர் வசம் குவிந்து அதன் மூலம் விவசாய நில உடைமைகளில் ஏற்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்கு வதாகச் சொல்லி, 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தம் (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) என்ற சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் 6-4-1960 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. முதன் முதலில் 5 பேர் கொண்ட குடும்பம் ஒன்றுக்கு உச்சவரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு கூடுதல் நபருக்கும் 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம். இருப்பினும் குடும்ப மொத்த உச்ச வரம்பு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேற்படக் கூடாது. இதற்குப் பிறகு 1970 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தின்படி ஐந்து அல்லது அதற்கும் குறைவான நபர்கள் கொண்ட குடும்பத்துக்கு உச்சவரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தின்படி குடும்பத்தின் மொத்த உச்சவரம்பு 60-லிருந்து 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைக்கப்பட்டது.

உச்சவரம்புக்கு மேலாக இருந்த நிலங்கள் அரசால் கையகப் படுத்தப்பட்டு, நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு புன்செய் நிலம் 3 ஏக்கர்களுக்கு அதிகப்படாமலும், நன்செய் நிலம் 1½ ஏக்கர்களுக்கு அதிகப்படாமலும் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது.

1990 மே 11]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

31—3—1990 வரை இந்தச் சட்டத்தின்படி அதாவது 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கழக ஆட்சியிலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தின்படி—1970 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்திருத்தத்தின்படி எவ்வளவு ஏக்கராக்கள் அறிவிக்கப்பட்டு ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன என்ற விவரத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பு 1960-ஆம் ஆண்டு அமுலுக்கு வந்த 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்படி மிகக் குறைவான அளவு நிலம்தான் எடுக்கப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கில் அல்லது ஆயிரக்கணக்கிலே தான் எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று அறிவித்த பிறகு உபரி நிலமாக அறிவிக்கப்பட்டது 1,74,671 ஏக்கர். அதில் ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது 1,36,776 ஏக்கர். வழக்கு மன்றங்களிலே நிலுவையிலே உள்ள பரப்பளவு 25,419 ஏக்கர். பொது உபயோகத்திற்காக ஒதுக்கியது 9,976 ஏக்கர். பிற இனங்கள் என்ற தலைப்பில் 2,500 ஏக்கர். பயனடைந்தவர்களைக் குறிப்பிட வேண்டுமேயானால், ஆதிதிராவிட மக்கள் 51,336 பேர் பயன் அடைந்தார்கள்; அவர்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலப் பரப்பு 55,010 ஏக்கர். பழங்குடியினர் 97 பேர் பயன் அடைந்தார்கள்; நிலப் பரப்பு 148 ஏக்கர். இவர்கள் ஒருவரும் அல்லாத மற்றவர்கள் 60,803 பேர் பயன் அடைந்தார்கள். ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பு 61,618 ஏக்கர், எனவே மொத்தம் 1,12,236 பேர் 1,36,776 ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்று, 1970 ஆம் ஆண்டு கழக ஆட்சியிலே கொண்டு வரப்பட்ட 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்படி அந்தப் பயனைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். விவசாய நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும் நோக்கம் அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிறது என்று 1958 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தமிழகச் சட்டமன்றப் பேரவையிலே அப்போது இருந்த வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1958-ல் அறிவித்தார்கள்

11-00 மணி.

அதன் பிறகு 1961 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கு முன்தேதியிலும் போது 1960 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 6 ஆம் நாள் முதல் என்று முன்தேதியிட்டு அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த இடைக்காலத்தில் 1958-ஆம் ஆண்டிலிருந்து — அதாவது உச்ச வரம்பு வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட 1958-லிருந்து 1960-ஆம் ஆண்டு என்ற இந்த இடைக்காலத்தில் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் பாதிக்கப் படக்கூடிய அளவிற்கு அதிகமான நிலம் வைத்திருந்த பலர் தங்களுடைய நிலங்களை பல்வேறு நபர்களுக்கும், அறக்கட்டளைகளுக்கும் பிளையியாக மாற்றி விட்டு, அந்த நிலங்களை அவர்களே தொடர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 11]

மேலும் இந்த மாறுதல்களால் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் நோக்கம் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட முடியவில்லை. அதே நேரத்தில் சுமார் 30 ஆண்டுகள் கழித்து, பழைய நில உரிமை மாற்றங்கள் எல்லாம் செல்லாது என்று அறிவிப்பதிலே உள்ள சட்ட சிக்கல்கள், நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றை இந்த அரசு கவனத்தில்கொண்டு, அவற்றை யெல்லாம் ஆராய்ந்து இந்தப் புதிய சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது. புதிய சட்டத்தின்படி 1—1—1958 முதல் 6—4—1960 வரையில் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் பாதிக்கப்படும் நிலங்களை வைத்திருப்போர் செய்த நில மாற்றங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று அறிவிக்கப்படுகின்றது. இக் காலக்கட்டத்திலே அவர்கள் அறக் கட்டளைகளுக்கு மாற்றியிருந்தாலும்கூட, இந்தச் சட்டம் அதற்கும் பொருந்தும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், உண்மையான நில மாற்றங்களை புதிய சட்டம் பாதிக்காத வண்ணம் ஒரு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலக்கின்படி இன்றைய நில உடமையாளர் தன் நிலத்தை பிணாமியாக இல்லாமல் உண்மையாகவே வாங்கி இருக்கிறார் என்றும், அந்த நிலத்தை சுயமாகப் பயிரிடுகிறார் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டால், அப்படிப்பட்ட நிலங்களை இந்தப் புதிய சட்டம் பாதிக்காது. உண்மையாக வாங்குதல், சுயமாகப் பயிரிடுதல், போன்ற நிபந்தனைகளுக்கு விளக்கங்கள் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரிய அளவில் சட்டத்தை ஏமாற்றும் முறையில் நிலங்களை மாறுதல் செய்ததைச் சட்டத்தின் பிடிக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசின் நோக்கம். அதே நேரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான சிறு விவசாயிகளையும் மற்றவர்களையும் தொந்தரவு செய்யும் வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டாம் என்றும் அரசு கருதுகிறது. இடைப்பட்ட இந்த 30 ஆண்டுகாலத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பரம்பரைகள் புதியதாக உருவாகி இருக்கும். எனவே, உச்சவரம்பிற்கு மேல் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் செய்யப்பட்ட மாறுதல்களை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று அரசு கருதுகிறது. இதன் மூலம் குறுகிய காலத்தில் அரசு அதிகாரிகள் பெரிய பிணாமி மாறுதல்களை கண்டு பிடித்துச் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, உபரி நிலங்களைக் கைப்பற்றி, விரைவாக ஏழைகளுக்கு வழங்கிட முடியும் என்று அரசு நம்புகிறது.

1—1—1958 முதல் 6—4—1960 வரையில் அந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று முன் கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், அன்றைக்குச் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றிய புள்ளி

1990 மே 11]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விவரம், அறம் செய்கிற பொது நிறுவனங்களுக்கு 400 ஏக்கராவும், மற்ற கல்வி, மருத்துவம் முதலிய நம்பகங்கள் என்கிற பெயரால் 904 ஏக்கராவும், தனி நபர்களுக்கு விற்றது அல்லது பகிர்ந்து அளித்தது என்பது போல 76,967 ஏக்கராவும், மொத்தம் 78,271 ஏக்கரா பிரச்சினைக்குரியதாக இன்றைக்கு ஆகியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்தச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்பதையும், இந்தச் சட்டத்தைக் குறித்த விவாதங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே நடத்துகிற நேரத்தில் அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிற கருத்துக்களை ஒட்டி இறுதியாக நிறைவு செய்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வாக் கெடுப்பிற்கு விடுவதற்கு முன்பு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்ற அளவோடு இந்த அளவில் அமர்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தம், நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்த சட்டத்திற்கு இன்றைய தினம் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 1961 ஆம் ஆண்டு சட்டம் அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவைப் பற்றி எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறாரோ, அதே அளவு முக்கியத்துவத்தை அன்றையதினம் காமராஜர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார். ஏனென்று சொன்னால், நாங்கள் எல்லாம் இன்று எதிர்பார்த்தோம். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோருவார், அவரே முன் நின்று அந்தச் சட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவார் என்று எதிர்பார்த்தோம்.

11.05 மணி.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

ஆனால் முதல்வர் அவர்கள் இதற்கு நல்ல முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். காமராஜர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னால், அது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையாக, இலட்சியமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் 1930 ஆம் ஆண்டு, கராச்சி மாநாட்டுத் தீர்மானம்—1930 ஆம் ஆண்டிலே கராச்சி மாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். Land to the Tiller உழப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று அன்றைய தினமே தீர்மானம் போடப்பட்டது.

இப்போது முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அல்லவா? நிலம் சில பேர்களுடைய கைகளிலே குவியக் கூடாது, பிரபுத்துவம் இருக்கக் கூடாது என்கிற அந்த லட்சியத்திற்காக, அந்தச்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 மே 1-1]

கொள்கைக்காக அன்றைய தினம் காங்கிரஸ் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அந்தத் தீர்மானத்தை 1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற சட்டத்தை, 1961 ஆம் ஆண்டு காமராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் அதே போல் பல நல்ல திட்டங்களை அன்றைய தினமே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்காக, குத்தகைதாரர்களுக்காக ஏழை நில உடைமையாளர்களுக்காக அன்றைய தினம் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. Cultivating Tenants Protection Act. அன்றே கொண்டு வந்த சட்டம், குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிற சட்டம். அதே போல் முதல் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை இருந்த நேரத்தில் கடன் பளுவினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஏழை விவசாயிகளுக்காக, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக கடன் நிவாரணச் சட்டம், 1937 ஆம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்படி பல நல்ல திட்டங்கள் முன்பே காங்கிரஸ் கட்சியால் அமுல் படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

1969 மற்றும் 1970 ஆம் ஆண்டு மேலும் சில புரட்சிகரமான செயல் திட்டங்களையும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்திரா காந்தி அவர்கள் அன்றைய தினம் அறிவித்தார்கள். பேங்குகளை தேசியமயமாக்கினார்கள். மன்னர் மானியம் ஒழிக்கப்பட்டது. அதே போல் நிலச் சீர்திருத்த உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும், தெளிவான விளக்கங்கள் இருக்க வேண்டும், ஒரு ஏக்கர் என்றால் என்ன, எத்தனை ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், முதலிலேயிருந்தே சட்டங்களிலே ஓட்டைகள் இருக்குமானால், அந்த ஓட்டைகளை எல்லாம் அடைத்து முறையான சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அத்தனை மாநிலங்களுக்கும் அன்றைய தினம் தாக்கீது பிறப்பிக்கப்பட்டது. பிளானிங் கமிஷன் அத்தனை மாநிலங்களுக்கும் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது. அப்போது அன்றைய தினம் இதே முதலமைச்சர் அவர்கள், முதல்வராக இருந்த நேரத்திலே, நிலச் சீர்திருத்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. 30 ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கராக அன்றைய தினம் குறைத்தார்கள். அன்றைய தினம் இந்தச் சட்டத்திலே மூலச் சட்டத்திலே 1966 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்திலே குறைகள் இருந்து இருக்குமானால், அதை நிவர்த்திக்க அன்றைய தினம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கலாம். ஓட்டைகளை அடைத்திருக்கலாம். ஏன் என்றால் 1961-ல் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபோது, அன்றைய தினம் இந்த அவையிலே பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக முதல்வர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அன்று சொன்ன அதே வாதத்தை, 1952-லே இதைவிட இன்னும் சுடுமையான வாசகங்களை அன்றைய தினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "இந்த மசோதா எப்படித் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான்

1990 மே 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

யூகிக்கிறேன் என்றால், நாட்டிலே உள்ள மிராசுதாரர்கள் அத் தனை பேர்களையும் அழைத்து, இந்த மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டு வரப் போகிறோம், உங்களுடைய வீட்டிலே உள்ள உற்றார் உறவினர்களுக்கு, பேரன் பேத்திகளுக்கு, சுற்றத்தார் களுக்கு, நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களுக்கு, வேண்டியவர்களுக்கு எழுதி வைத்து விடுங்கள், அதற்குப் பிறகு இந்த மசோதவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி, மறுபடியும் இறுதியாக இந்த மசோதா தயாரிக்கும் போதும், அவர்களைக் கூப்பிட்டு, சொன்னபடி செய்துவிட்டீர்களா, மசோதா கொண்டு வரலாமா, என்று அவர்களிடம் உத்தரவு கேட்டு விட்டு, இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பதாக நான் யூகிக்கிறேன்' என்று அன்றைய தினம் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அன்றைய தினமே இந்தச் சட்டத்திலே ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. நமுவி விடுவார்கள், ஓட்டைகளிலே வழுவிச் சென்று விடுவார்கள் என்று முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல் அன்றைய தினம் அந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. வி.கே.கோதண்ட ராமன் அவர்கள், 1958-லே அல்ல, 1955-லே இதே வரு வாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள், நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம், நில உடைமைக்கு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொன்னதாக திரு. வி.கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் இதே அவையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே 60 போதாது, 58 அல்லது 55 வேண்டும் என்று அவர்கள் அன்றைய தினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னொருவர் அதே விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசும் போது, 52-லே காங்கிரஸ் கட்சி பேசத் துவங்கி விட்டது, எனவே இந்தச் சட்டத்தினாலே, பெரிய பலன் விளையப் போவதில்லை என்று அன்றைய தினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்களும் அந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு, இது உச்சவரம்பு அல்ல, மிச்சவரம்பு என்று அன்றைய தினம் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏற்கனவே அனுபவம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே குறைபாடுகள் உண்டு, இந்தச் சட்டத்திலே ஓட்டைகள் உண்டு, நான் 1961 வது மூலச் சட்டத்தைச் சொல்கிறேன், ஓட்டைகள் ஒன்றிரண்டு உண்டு. அப்படி இருக்கும் போது, 1970 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்த சட்டத் திருத்தத்தில் இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் கண்டுபிடிக்க முடியுமா, முடியாதா? காணுகின்ற முயற்சிகள் அன்றைய தினம் ஏன் எடுத்துச் கொள்ளப்படவில்லை?

11-10 மணி

அதற்குப் பிறகு முதல்வர் அவர்கள் இப்போது கூட்டிக் காட்டி னார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார். அப்போதாவது இதிலே

[திரு எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 மே 11]

இன்னும் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. நான் விடப்போவதில்லை என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கலாம். 1969-லேயிருந்து 1976 வரை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைய தினம் முதல்வராக இருந்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அன்றைய தினம் இதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டதாக அவர் எதையும் சொல்லவில்லை. அப்போதே அடைக்காத ஓட்டைகளை இப்போது இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் நீங்கள் அடைப்பீர்களானால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். அடைத்து விட முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா, அடைக்கப் போகிறீர்களா? இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இதிலேயும் ஓட்டைகள் விழுந்து விடக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தில்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். இப்போது கொண்டு வரப்படுகின்ற சட்டம் ஆற அமர யோசித்துக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஏனென்று சொன்னால், அவசரக் கோலத்திலே தயாரிக்கப்பட்ட சட்ட முன் வடிவாக இருக்குமோ என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். இதிலே பார்த்தால் பல சொற்கள் என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பல சொற்களிலே இருக்கின்ற அந்த எழுத்துக்களை யூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த எழுத்தாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற முக்கியமான இடங்களிலே கூட யூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக முதலிலே எழுத்தை யூகிக்க வேண்டும். எழுத்தை யூகித்து விட்டுச் சொல்லை யூகிக்கலாம். அல்லது சொல் இன்னதாக இருக்க வேண்டுமென்று யூகித்து விட்டு, சொல்லிலேயிருந்து எழுத்தை யூகித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால், மிக அவசரத்திலே தயாரிக்கப்பட்ட சட்ட முன் வடிவாக இருக்குமோ என்று நாங்கள் யூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதே போல் ஒரு சட்டம் வருகிறது என்று சொன்னால், அதற்கென்று ஒரு அரசாங்கம் பல முன் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். ஒரு சட்டம் என்று சொன்னால், முதலில் gathering information— தகவலைச் சேகரித்தல். The intellectual Stage— அதற்குப் பின்னால் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை எந்த வகையிலே கொண்டு வரலாம், எந்த வகையிலே கொண்டு வந்தால் இது பயனுள்ளதாக இருக்கும், மக்களுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு போய்ச் சேரும் என்று யோசித்திருக்க வேண்டும். அதற்கடுத்தபடியாக, the Creative Stage Creative Stage என்று சொன்னால் சட்ட முன் வடிவினுடைய, 'Drafting Stage' Drafting Stage-லே நாம் இப்போது ஒரு பத்திரிகை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பலநாட்கள் டம்மி போடுகிறார்கள். மாதக் கணக்கிலே டம்மி போடப் பட்ட பத்திரிகை அதிபர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரியும். புதிய பத்திரிகை ஆரம்பித்து ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் அல்ல, இருக்கின்ற ஊரிலே கூட அல்ல, வெளியூரிலே

1990 மே 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

கூட கொண்டு போய் பத்திரிகைகளை வைத்துக் கொண்டு, நிருபர்களை வைத்துக்கொண்டு, துணை ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் டம்மி போடுகிறார்கள். சரியாக வருகிறதா, இதை ஆரம்பிக்கலாமா, இந்த மாதம் ஆரம்பித்தால் சரியாக வருமா? அடுத்த மாதம் ஆரம்பிக்கலாமா என்று டம்மி போடுகிறார்கள். அதைப் போல இந்த 'Creative Stage'-ல் 'Draft' முறையாக தயாரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கடைசியாக 'Technical Stage' 'Technical Stage' என்றால் அதிலே இருக்கின்ற குறைகள், அதிலே இருக்கின்ற நிறைகள், நிறைகளை மீண்டும் எப்படி நிறைவுபடுத்துவது என்று எல்லாம் பார்த்து, தயாரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த 'Technical stage' -லே இன்னினியரிங் வேலையும் கொஞ்சம் இருக்கிறது. அதைப் போல எம்பிராய்டரி வேலையும் கொஞ்சம் இருக்கிறது. அந்த இரண்டையும் முறையாக செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நான் பார்த்த வரையிலும், இது முறையாக செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், ... (குறுக்கீடு) நாங்கள் கருத்து சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இன்றைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அப்படி நடைபெற்றதாக நான் கருதவில்லை. காரணம் 1961-லேயும் சரி, அதற்குப் பின்னாலும் சரி, அடிக்கடி விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருள் definition of "family". இதிலாவது 'family' என்றால் என்ன என்று 'define' செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இந்தச் சட்டத்திருத்தத்திலேயும் அந்த விளக்கம் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அதேபோல் செக்ஷன் 22—மூலச் சட்டத்திலே செக்ஷன் 22 Section 22 of the Principal Act takes care from the commencement of the Act to the notified date. 22-லே ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றி அன்றைய தினம் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தவறான மாற்றங்கள் இருக்குமேயானால் அவற்றை அரசாங்கம் தவறு என்று சொல்லி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அன்றைய தினமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முழுவதையும் படித்தால் நேரமாகும்.

Transfer and partition made on or after the date of commencement of the said Act but before the Notified date will be void என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் அடுத்த செக்ஷன் 23-லே it takes care after of the notified date. அறிவிக்கப்பட்ட தேதிக்குப் பின்னாலே ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களைப் பற்றி 23-ல் மிகத் தெளிவாக அன்றையதினமே சொல்லி

11-15 மணி

யிருக்கிறார்கள். ஆக இந்தச் சட்டத்திலே எதற்காகக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், the present amendment takes us prior to the commencement of the Act. ஆக சட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட தேதிக்கு முன்னால் சட்டம்கொண்டு வரப்பட்ட முயற்சிகளுக்கு முன்னாலே, the notified date as well as the commencement of the Act அதற்கும் முன்னாலே இந்தச் சட்டத் திருத்தம் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. So, this amendment travels beyond the principal Act. How can we nullify a transaction which has taken place even before the commencement of this Act. அதோடில்லை. How can you nullify a transaction which has taken place even before the commencement of this Act. இவைகள் எந்த நீதிமன்றத்திலே போய் நாளையதினம் நாம் நின்றாலும் பதில்சொல்ல வேண்டிய கடமை நமக்கிருக்கிறது. 32 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே செய்யப்பட்ட மாற்றம் அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 'அட்வர்ஸ் பொசஷன்' வரும். நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள், சில நியாயமான நன்நம்பிக்கையிலே செய்யப்பட்ட, 'குட் பெயித்', 'போனடைட்', மாற்றங்கள் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆக மாற்றம் செய்யப்பட்ட அந்த அவர்கள் கையிலேயிருந்து இன்னொரு கைக்கு பல கைகளுக்கு மாறி இருக்கக் கூடும், அதற்கு நான் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறேன் என்று சொன்னாலும்கூட பொதுவாக மேலெழுந்தவாரியாக பார்ப்போமேயானால் நிச்சயமாக இதற்கெல்லாம் நாம் கோர்ட்டிலே பதில் சொல்லியாக வேண்டும். மீண்டும் அந்த சட்டம் செல்லாது என்று அவர்கள் அறிவிக்கின்ற நிலை வந்து விடக் கூடாது என்றே நான் இதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். பினாமி டிரேன்ஸ்பர்ஸ் செல்லாது என்றால் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பினாமி 'டிரான்ஸ்பர்ஸ் - யை பொருத்த வரையில் யார் பினாமியாக இருந்தாலும் அதை இன்னொருவருக்கு அவராகவே எழுதி வைத்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திலிருந்து இந்த நிலத்தையோ, சொத்தையோ கோர முடியாது என்று பினாமி 'டிரான்ஸ்பர்ஸ் ஆக்ட்', சென்ட்ரல் ஆக்ட் ஒன்று ராஜீவ் காந்தி அவர்களாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதை முழுமையாக நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது புதியதாக செக்ஷன் 23 (சி) என்ற ஒன்று அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 23 (சி) யிலே கமிட்டி என்று போடுகிறார்கள். கமிட்டியில் யார் அங்கம் வகிக்கிறார்கள், Two landless Labourers, 3 Social workers and such other persons as may be specified. Who are the such other persons, அந்த இரண்டு பெயரையார் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறார்கள். அந்த 3 சோசியல் ஒர்க்கர்ஸ்-அவர்களை யார் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் மேலே "and such other

1990 மே 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

persons என்று இருக்கிறதே, who are the such other persons what is the number, It has not been specified எவ்வளவு பேர் போட்டுக் கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு என்று ஏதாவது குறைந்த பட்சத் தகுதிகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த தகுதிகள் இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இதனால் என்ன ஆகப் போகிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதியிலே சச்சரவுகள் வந்து விடக் கூடாது. புதியதாக தங்களுக்கு ஏதோ புதிய பதவி வந்ததாக நினைத்துக் கொண்டு சச்சரவுகள் வந்து விடக் கூடாது. அதிலே கட்சிக்காரர்களைப் போட்டிருக்கையானால் நிச்சயமாக, அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை போட்டால், நிச்சயமாக சச்சரவு வருவதோடு குழப்பம் வருவதற்கான வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதை என்னாலே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதைத்தான் செய்யப் போகிறோம் என்று உறுதியாக நீங்கள் வந்து விட்டிருக்கையானால், இரண்டிலே ஒன்றைச் செய்யலாம். ஒன்று 'ஆல் பார்ட்டி கமிட்டி' அனைத்துக் கட்சியும் இங்கே இருக்கிறது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க் கட்சியிருக்கிறது, அதே போல் எதிர்க் கட்சி அங்கீகாரத்துக்கு இணையான இரண்டாவது கட்சியாக நாங்கள் இங்கேயிருக்கிறோம். 'ஆல் பார்ட்டி கமிட்டி' போட்டாலும் அதைவிட எது முறை என்று சொன்னால் 'எல்கட்ட ரெப்பரஸன்டேடிவ்ஸ்', தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் எம். எல். ஏ. க்கள் இங்கேயிருக்கிறோம். 'சேர்மன்' இருக்கிறார்கள். 'சேர்மனை' விரும்பினால் அவர்களையும் போடுங்கள். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை அதிலே போட வேண்டுமே தவிர வேறு யாரையாவது போட்டு, அந்தப் பகுதியிலே குழப்பத்துக்கும், சர்ச்சைகளுக்கும் இடம் கொடுத்து விடக் கூடாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் 'டாஸ்க் போர்ஸ் கமிட்டி' மாதிரி இதிலேயும் குழப்பம் வந்து விடக் கூடாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பொருத்தவரையில் விளம்பரத்திற்கும் பயன்படக் கூடும் அல்லது மிகப்பெரிய சீர்திருத்தவாதிகள் போல் காட்டிக்கொள்ள பயன்படுமே தவிர பயன் ஏதும் விளையுமா என்பதில் எனக்கு உள்ளபடியே அச்சமிருக்கிறது. மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்த கதையாக ஆகிவிடக் கூடாது. அதே போல் சென்ற 1961-ல் முதல்வர் அவர்கள் இங்கே பேசும் போது கடைசியாக மாயமானாக இருக்கிறது இந்தச் சட்டம் என்று அதிலே குறிப்பிட இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமும் அதை போல மாயமானாக இருக்கிறது. I quote இந்த மாயமான் விவசாயிகளை ஏமாற்றி இழுத்து செல்லும் அந்த நேரத்தில் வாக்குரிமை என்ற சீதையை இந்த காங்கிரஸ் இராவணன் தூக்கிச் செல்வான், இந்த வனவாச ஆட்சியில் இப்பொழுது துள்ளவிட்டிருக்கிற சர்க்கார் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதே போல் நாங்களும் சந்தேகிக்கிறோம் இப்பொழுது நீங்கள் ஒரு மாயமானை துள்ள

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 மே 11]

வீட்டிருக்கிறீர்களா? அந்த மாயமான் என்ன பயனைத் தரப்போகிறது? நிச்சயமாக எந்த சீதையையும் இராவணன் தூக்கிக் கொண்டு போய்விடக் கூடாது. இந்த சட்டத் திருத்தத்தை நல்ல எண்ணத்தோடு நீங்கள் கொண்டு வருவீர்களே யானால் ஆதரிப்பதோடு நிச்சயமாக சிலர் கையிலே நிலம் முழுவதும் முடக்கப்படுவதை, குவிவதை காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்க்கிறது என்பதைச் சொல்லி அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் பேசி முடிக்கும் போது காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்க்கிறது என்று முடித்தார். ஆனால் அவர்களுடைய வாசகம் அதுவல்ல, எனக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். அதாவது யாராவது தப்பி விடப் போகிறார்கள், தப்பாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். பத்திரிகைகாரர்கள் சரியாகக் காதில் விழாமல் இந்த சட்டத்தையே காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்க்கிறது என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கம் அளிக்கின்றேன்.

11-20 மணி

திரு. கோ. வீரைய்யன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே முன் மொழியப்பட்டு இருக்கக் கூடிய 1961 ஆம் ஆண்டு நில உச்சவரம்பு சட்டத்தினுடைய இரண்டாம் திருத்த சட்டமுன் வடிவை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள முன் மொழிந்து அவர்கள் துவக்க உரையிலே சில விளக்கங்களை குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாமன்றம் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக சில முற்போக்கான சட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது. அந்த வரிசையிலே இந்தச் சட்டமும் முன்மொழியப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டு இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் ஏறத்தாழ 60 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எப்படி அது நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது என்ற வரலாற்றையும் இங்கே குறிப்பிட்டு இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் வரப் போகிறது என்று முன்னாலேயே ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி சட்டம் 1960 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டாலும் 1958 ஆம் ஆண்டே இங்கே சட்டமன்றத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாகவும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு நினைவு 1958 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலேயே இப்படி ஒரு நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டக் கூடிய சட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டு வரப்போகிறது என்று அவர்கள் அறிவித்ததாக நினைவு. இப்படி அறிவித்து 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்த பிரச்சாரம் நடைபெற்று இருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் பூராவும் எப்படி பகிர்ந்தளித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையிலே ஏற்பா

1990 மே 11]

[திரு. கோ. வீரையன்]

கூளை எல்லாம் செய்துவிட்டு 1960 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் வெளியிடப்பட்டு அது ஆய்வுக் குழுவிற்கு விடப்பட்டு ஓராண்டுக் காலம் ஆய்வுக் குழுவும் ஆய்வு செய்து 1961 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இந்த மாமன்றத்திலே சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது கடந்த கால வரலாறு. அதிலே அப்படி அறிவிக்கப்பட்ட 1958 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1 தேதிக்குப் பிறகு இந்தச் சட்டம் அரசு கெஜட்டிலே வெளியிடப்பட்ட 1960 ஏப்ரல் 6 ஆம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று வெளியிடப்பட்ட அந்தத்தேதிக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்தச் சட்டத்திற்குள்ளே வராமல் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே வெளியே கொண்டு போன நிலங்களையும் உபரி நிலங்களாக எடுப்பதற்கான முறையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இதிலே சில தமிழ் வார்த்தைகளில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இரண்டாவது பக்கத்தில் சொல்லும் போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “அரசின் கொள்கை குறித்தும் முன்னதாக அரசினால் செய்யப்பட்ட அறிவிப்புகள் குறித்தும், அத்தகைய சட்டம் இயற்றப்படப் போவதை எதிர்பார்த்து மேற் சொன்ன சட்டத்தின் தொடக்கத்திற்கு முன்னரே பல நில உரிமையாளர்கள், பெருமளவில் நிலப்பரப்புகளைத் தனி நபர்களுக்கும் பொறுப்பாட்சி அமைப்புகளுக்கும் உரிமை மாற்றம் செய்துவிட்டிருப்பது தெரியவந்துள்ளமையாலும், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காரண நோக்கங்களில் சொல்லும் போது விற்பனை, கொடை, ஒப்படைவு ஏற்பாடு இவற்றில் எந்த வகையிலேயும் அல்லது பிற எந்த வகையிலேயும் நபர் எவருக்கும் செய்யப்பட்ட அத்தகைய நில உரிமை மாற்றங்கள் அனைத்தையும் சட்டப்படி செல்லா நிலையனவாக ஆக்கும் வகையில், மேற்சொன்ன சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கென சட்ட மொன்றை இயற்றுவதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நோக்கத்தில் இந்த தமிழ் வார்த்தை அனக்கு புரியாததால் என்னவோ இந்த ட்ரஸ்ட் என்ற தனியார் அறக்கட்டளை என்ற அந்தச் சொல் இதிலே எந்த தமிழ் வார்த்தையிலே வருகிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. அதை மாற்ற வேண்டும் அல்லது இந்த தமிழ் வார்த்தை, விற்பனை, கொடை, ஒப்படைவு என்பதிலே அறக்கட்டளை என்பது எந்த வார்த்தையிலே வருகிறது என்பதையும் சேர்த்துச் சொல்வது உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தச் சட்டம் 1961 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டதுபோது இங்கே அந்தச் சட்டத்தினுடைய முகப்புரையிலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 39 ஆம் பிரிவில் உள்ள பிரிவு ஏ.பி

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1990 மே 11]

என்ற அந்த இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்திற்குட்பட்டு இந்திய நாட்டில் இருக்கக் கூடிய அடிப்படையான ஏற்றத்தாழ்வுகளை போக்கக் கூடிய முறையில் ஒரு சமூக நோக்கத்தோடு, சமூக நீதி வழங்கக் கூடிய முறையில் இன்றைக்கு இந்த நில உடைமைகளுக்கு வரம்பு கட்டப்பட்டு நிலம் எடுத்து விநியோகிக்கக்கூடிய முறையில் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது என்ற இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அதனுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருப்பதாக அன்றைக்கு அந்த முகப்புரையிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு அந்த நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா, அந்த நோக்கத்திலே தமிழ்நாடு வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா என்பதை அடிப்படையாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

11-25 மணி.

இந்தச் சட்டம் இந்த அவையிலே 1960—1961 ஆம் ஆண்டு விவாதத்தின்போது என்னுடைய நினைவு, அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே சட்டமன்றக் கட்சித் தலைவராகவும், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சட்டமன்றக் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவராகவும் இந்த அவையிலே இருந்து, இந்தச் சட்டத்தை விமர்சித்து வாதிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் என்பது அன்றைக்கு “இது உச்சவரம்பு அல்ல, மிச்சவரம்பு சட்டம்” என்றும், புலியைப்பிடிக்கப் போய், அன்றைக்கு இருந்த வருவாய்த்துறை அமைச்சர் மாணிக்கவேலனார் எலியைப் பிடித்து வந்திருக்கிறார் என்று அன்றைக்கு பேசியிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும், பிறகு, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்கள், அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்கள், வருவாய்த்துறை அமைச்சராக இருந்த மாணிக்கவேலனார் அவர்கள் சொல்லும் போது இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், இரண்டு இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்று, அன்றைக்கு தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி வாக்குறுதி கொடுத்தது. அதன் பிறகு, இந்தச் சட்டத்தினால் உபரி நிலம் கிடைக்கவில்லை என்கிற போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, 1970 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டத்தில் 30 ஏக்கர் என்பதை எல்லாம் 15 ஏக்கராக மாற்றி, நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டி, 15 ஏக்கராகக் குறைத்து இந்த அவையிலே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய அன்றைக்கு மாலையிலே, என்னுடைய நினைவு, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சைதைத் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து, சைதை மாநகரில் அன்றைக்கு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசும்போது அன்றைக்கு சட்டமன்றத்திலே ஒரு உச்சவரம்புச்சட்டத் திருத்தச்சட்டத்தை

1990 மே 11]

[திரு. கோ. வீரையன்]

நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். அதன் அருமை, பெருமைகள், சென்னை மாநகரில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்குத் தெரியாது, தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்குத்தான் அதனுடைய அருமையும் பெருமையும் தெரியும். அப்படி இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப் படுமேயானால் ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

காங்கிரஸ் ஆட்சி அந்தச் சட்டத்தை 30 ஏக்கர் என்று வரம்பு கட்டும் போது, அவர்கள் இரண்டு இலட்சம் ஏக்கர் உபரிநிலம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதை, 30-ஐ 15-ஆக ஆக்கியதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு சைதை நகரத்திலே இரண்டு இலட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். இத்தனைக்கும் பிறகு, 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாம் பரிசீலிக்கும் போது, இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையிலே சில விளக்கங்களைக் கொடுத்தார்கள், இதுவரையிலே நாம் எடுத்திருக்கக் கூடிய நிலம் என்பது 1,74,621 ஏக்கர்கள். அப்படியானால் ஏறத்தாழ 1.75 இலட்சம் ஏக்கர்கள் எடுத்து இருக்கிறோம், இதிலே நாம் 31-3-90 வரை வழங்கியிருப்பது 1,36,726 ஏக்கர்கள். ஏறத்தாழ 1.37 லட்சம் ஏக்கர்கள் வழங்கியிருக்கிறோம். நாம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தது 4 இலட்சம் ஏக்கர்கள். 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தக் கணக்கை நாம் பரிசீலிக்கும் போது நாம் வழங்கியிருப்பது, 1.37 இலட்சம் ஏக்கர் என்றால் ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பகுதியைத் தான் 30 ஆண்டுகளிலே நம்மால் நிறைவேற்ற முடிந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஏனென்றால், இதைப்பற்றி நாங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து, இன்றைக்கு அல்ல, வெள்ளையர் ஆட்சி இருந்த காலத்திலிருந்து 'லேண்ட் ரிபாய்' என்ற கோஷத்தை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு முன்னால் வழங்கிய காலத்திலிருந்து, 'லேண்ட் ரிபாய்' என்ற கோஷத்திலிருந்து காங்கிரஸ் பின்வாங்கி, 'லேண்ட் ரிபாய்' என்ற கோஷத்திற்குப் போனபிறகு நிலம் உழைவர்களுக்குச் சொந்தமல்ல, நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற நிலைக்கு அவர்கள் போனதற்குப் பிறகு, தொடர்ச்சியாக நாங்கள் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்வதன் நோக்கம், திரும்பத் திரும்ப, இன்றைக்கு இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய நில உறவு முறைகளிலே ஒரு மாற்றம் கொண்டு வந்து, பெரும்பகுதி நிலத்தை சில தனியார்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலமாக, ஏற்படக் கூடிய சமூக அநீதிகளைத் தவிர்த்து சமூகத்தில் ஒரு நீதி வழங்கக் கூடிய முறையில் அந்த நிலம் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது. யார் மேலும் இருக்கிற தனிப்பட்ட கோபதாபங்களால் அல்ல. அந்த நிலப்பிரபுக்கள் பூராவும் 10,000, 5,000 ஏக்கர்கள் என்பது (மனையடிக்கப்பெற்றது) கொஞ்சம் டைம் வேண்டும்.

[1990 மே 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டால், சட்டமுன்வடிவுகளை நிறைவேற்ற முடியாது (குறுக்கீடு). சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. கோ. வீரையன் : முக்கியமான சட்டம் ஆயிற்றே, கொஞ்சம் டைம் வேண்டும். ஆகவே, இப்படி இந்த அடிப்படை நோக்கம் என்பது, தனிப்பட்ட மிராசுதார்கள் நிலம் வைத்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறோம். அவர்களிடம் கூலிக்காரராக இருக்கிறோம். அல்லது குத்தகைதாரராக இருக்கிறோம் என்ற கோபத்திலிருந்து நாங்கள் சொல்லவில்லை. இந்த நிலவுடைமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது, நிலம், நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது, நிச்சயமாக ஒரு சமூக நீதி என்ற முறையில், அதைக் கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய ஒரு மாற்றத்தை, வறுமையில் இருக்கக் கூடிய மக்களை வறுமையை விட்டு வெளியே கொண்டு வர, சமூகத்திலே ஒரு நீதி ஏற்படுவதற்கு நிச்சயமாக முயற்சிக்க முடியும். எனவேதான் இந்தச் சட்டத்திலே சில குறிப்பிட்ட 1958 ஜனவரிக்குப் பிறகு, 1960 ஏப்ரல் 6-க்கு முன்னாலே செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள், இந்த நிலச் சட்டத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு போவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட நிலையிலே செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது, தனியார் அறக்கட்டளைகள், பொது அறக்கட்டளைகள் என்பதன் கீழ் கோயில், மடம், அப்படிப்பட்ட நிருவாகங்கள் இருக்கின்றன. அது 1960 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சட்டம், முதல் சட்டத்திலேயே அந்த நிலங்களும் சேர்த்து உள்ளடக்கித் தான் உச்சவரம்பாக வந்தது.

11-30 மணி.

ஆனால் பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போய் வந்த பிறகு அது தனியாகப்பிரிந்து இந்தச் சட்டத்திற்கு வெளியே போய்விட்டார்கள். அப்படி ஏறத்தாழ ஒரு 8 இலட்சம் ஏக்கர் இந்தச் சட்டவரம்புக்கு வராமல் வெளியே போய் விட்டது. அதையும் இந்த அரசு தனியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது தவிர தனியார் அறக்கட்டளை என்ற பெயரில் அறக்கட்டளை என்று வைத்துக் கொண்டு சில பெரிய மனிதர்கள் செல்வாக்கு பெற்ற இடங்களில் இருந்து கொண்டு சத்திரம் என்று எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு, சத்திரத்திலே சேரலும் போடுவது இல்லை, தண்ணீரும் ஊற்றுவது இல்லை. ஆனால் சத்திரம் என்ற பெயரால் நிலங்களை எல்லாம் இன்றைக்கு தமிழகத்திலே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தனியார் அறக்கட்டளைகளில் நிலங்கள் மட்டும் இருக்க

1990 மே 11]

[திரு. கோ. வீரையன்]

கிறதே தவிர அங்கே அறம் இல்லை என்று இருக்கக் கூடிய அந்த நிலையை மாற்றி தனியார் அறக்கட்டளை என்ற பெயரில் இருக்கக் கூடிய அந்த நிலங்கள் எல்லாம் எடுப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், இந்த அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது இந்த குறிப்பிட்ட 58-க்கும் 60-க்கும் இடையில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் தப்பிச் சென்ற நிலங்களை மட்டும் கொண்டு வருவதற்கு வந்து இருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, வேண்டுவது, தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக் கூடிய அந்த நிலங்களை நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்கக் கூடிய முறையில் அந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் முழுமையாக பரிசீலிக்கப்பட்டு சீரான ஒரு அடிப்படையான மாற்றத்தோடு, திருத்தத்தோடு உபரி நிலங்கள் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் அந்த சட்ட நுணுக்கத்திற்குள் நான் போகவில்லை. சமூக நீதிக்காக, அரசியல் ரீதியாக முடிவு எடுக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாக அது இருப்பதால் இந்த அரசு எப்படி பரிசீலனை செய்தால் உபரி நிலங்கள் கிடைக்கும், எப்படிச் செய்தால் அந்த உபரி நிலத்தை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து ஒரு சமூக நீதியை உண்டாக்க முடியும் என்ற முறையில் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தை முழுமையாக மாற்றுவதற்கு, திருத்துவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த 30 ஆண்டு அனுபவங்கள் எப்படி போதிக்கிறது என்று சொன்னால் நான் தஞ்சாவூர் பேருந்து நிலையத்திலே நிற்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் மாயமான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது) நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன். நான் தஞ்சாவூர் பேருந்து நிலையத்திலே நிற்கிறேன். நான் போக வேண்டியது திருவாரூர். திருவாரூர் என்று பேருந்தில் போட்டு போட்டிருக்கிறது. அந்த பேருந்தில் நானும் ஏறி உட்கார்ந்து விட்டேன். பேருந்தை ஓட்டுநரும் ஓட்டுகிறார். பேருந்து போய் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் முகவரியிலே சொன்னது போல் அரசியல் சட்டத்தின் 39-வது பிரிவுக்கு ஏற்ப சமூக நீதி வழங்குவதற்காக செய்யப்பட்ட அந்தச் சட்டம் 30 ஆண்டு காலத்திலே எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் திருவாரூர் செல்வதற்கு தஞ்சாவூர் பேருந்து நிலையத்தில் திருவாரூர் போட்டு போடப்பட்டிருந்த பேருந்தில் ஏறி உட்கார்ந்து பேருந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நானும் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பேருந்து போய் நிற்கிறது, நானும் இறங்கிப் பார்க்கிறேன், திருவாரூரில் இறங்கவில்லை செங்கிப்பட்டி சாண்டோரியத்திலே அது போய் நிற்கிறது, நான் அங்கே இறங்கி இருக்கிறேன். எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம்

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1990 மே 11]

கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் 30 ஆண்டு காலமாக இது போய் நின்ற இடம் திருவாரூர் பேருந்து நிலையம் அல்ல, சையரோக மருத்துவமனை இருக்கக் கூடிய செங்கிப்பட்டியில் போய் நிற்கிறது. எனவேதான் அங்கேயே விட்டுவிடாமல் திரும்ப அந்த வண்டியை திருவாரூர் கொண்டு வந்து சேருங்கள், திருவாரூர் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதோடு நின்று விடாமல் கொஞ்சம் திருக்குவளைக்கும் கொண்டு போங்கள். திருக்குவளைக்கு கொண்டு போங்கள் என்றால் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். திருக்குவளை மண்ணைப் பற்றி உங்களுடைய நெஞ்சுக்கு நீதியிலே எழுதியிருக்கிறீர்கள். திருக்குவளை முழுவதும் இன்றைக்கு பெரும்பகுதி அந்த மண் தர்மபுரத்திற்கு சொந்தமான மண்ணாக இருக்கிறது. எனவே தான் அந்த வண்டி செங்கிப்பட்டிக்கு 30 ஆண்டுக்குப் பிறகு போய் நிற்கிறது. அதை திருவாரூருக்குக் கொண்டு வந்து கொஞ்சம் திருக்குவளை வரையிலே கொண்டு போனால் நிச்சயமாக தமிழகத்திலே ஒரு சமூக நீதி வழங்குவதற்கு (மணியடிக்கப் பெற்றது) உபரியாக கிடைக்கக் கூடிய முறையில் அந்த உபரி நிலங்கள் கிடைக்க வகை செய்ய முடியும். எனவேதான் இந்த சட்டத்திலே தப்பித்துச் செல்வதற்கு சட்டம் வருவதற்கு முன்பே கூட 58-க்கு முன்னாலே 47-லிருந்து ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவர்களுக்கு எப்படி எல்லாம் செய்யப் போகிறோம்; நாட்டின் நடைமுறை எப்படி இருக்கிறது? ஐமீன் ஒழிப்பு, இனம் ஒழிப்பு அல்லது மற்ற மன்னர் மானியம், மானியம் கொடுத்து மன்னர்களை இந்திய சமஸ்தானத்தில் இணைத்து கொண்டு வந்து, இப்படி எல்லாம் வரும் போது அந்த நிலத்திற்கு எல்லாம் எப்படி வரும்—அந்தப் பெரிய மனிதர்களுக்கு நிச்சயமாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்களுக்கு, உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தமிழகத்திலே மட்டும் அல்ல, இன்னும் பல்வேறு மாநிலங்களிலே மிகப்பெரிய ஐமீன் தாரர்களாக இருந்தவர்கள், பட்டாதாரர்களாக இருந்தவர்கள், பெரும் மிராசுதாரர்களாக இருந்தவர்கள், ஏன் அமைச்சர்களாக இருந்து அதுவும் வருவாய்த் துறை அமைச்சராக, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராக இருந்து அந்த அரசினுடைய சொத்துக்களை தன்னுடைய சொத்துக்களாக பாதுகாப்பதற்கு முயற்சிகள் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள் என்பது எல்லாம் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே, அந்த முறையில் முழுமையாக இன்றைக்கு தமிழகத்து மக்களுக்கு ஒரு நியாயம் வழங்கி, நீதி வழங்கி, சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்கி வறுமையில் இருக்கக் கூடிய மக்களை வறுமையில் இருந்து வெளியே கொண்டு வரக்கூடிய முறையில் இந்த உச்சவரம்பு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியை திருத்தப்பட்டு இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே முழுமையாக நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய பலன் தமிழ்நாட்டுக்கு கிடைக்கக் கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். அந்த முறையிலே இந்த அரசு எதிர் காலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1990 மே 11]

11-35 மணி

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பினாமி நில ஒழிப்புச் சட்டத்தில் என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமானது 1958-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்து 1—4—1960 வரை உள்ள இடைக்காலத்தில் உள்ள போக்குமாக்குகளை எல்லாம் சரியான முறையில் ரிஜிஸ்டர் பண்ணி இருக்கிறார்களா, என்ன பண்ணி இருக்கிறார்கள், நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா, உச்சவரம்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்து பினாமியாக நடந்திருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்போது நில உச்சவரம்புச் சட்டம் காமராஜர் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்டது. நம்முடைய தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் அன்றைக்கு அந்த இடத்திலே இருந்திருக்கிறார்கள். முதன் முதலிலே குளித்தலை தொகுதியிலே அவர் நின்று இருக்கிறார். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எலக்ஷனிலே நின்று ஜெயித்த அன்றைக்கு தஞ்சாவூர் திருச்சியிலே அவருக்குத் தெரியாத இடமே இல்லை. மிராச்தாரர்கள் எப்படி இருப்பார்கள்? 2,000 ஏக்கர், 3,000 ஏக்கர் என்று பல கிராமங்கள் இருக்கும். ஒரு கிராமம், இரண்டு கிராமம் என்றல்ல. பல கிராமங்கள் இருந்தன. அப்படித்தான் அப்போது கணக்கிடப்பட்டது. இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் வரும் என்றதும் உடனடியாக சந்தேகப்படுகிறார்கள். இப்போதும் ஓரளவுக்கு சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சந்தேகப்படவேண்டியது இல்லை. எப்போதும் எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இந்த சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லை. ஏனென்றால், அவர் எதற்கும் ஆசைப்பட்டவர் அல்ல. தனக்கென்று எந்தச் சொத்தும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. குடும்பம் என்றிருந்தால்தான் சொத்து இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் ஆசை வரும். பிள்ளைக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும். பையனுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும். நன்றாகப் படிக்க வைக்க வேண்டும்; மேனாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அந்த ஆசை எல்லாம் ஏற்படும். ஆசாசா பரம துக்கம், நிராசா பரம சுகம் என்று தர்மத்தில் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஆசை இல்லாத சோஷலிச தர்மத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற ஒரே கொள்கை உடையவர் காமராஜர் ஒருவர்தான்.

அவர்கள் முதன்முதலில் குத்தகைதாரர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு மேல் ஒருபடி இந்த நிலச்சீர்திருத்த உச்சவரம்புச் சட்டம். அப்போது கொண்டு வரும்போது 30 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு மேல் உள்ள நிலங்களை தர்மத்துக்கு எழுதி வைத்தார்கள். தஞ்சாவூர், திருச்சி மாவட்டத்தில் மட்டும்தான் நீர்ப்பாசனம் உள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. வேறு எங்கேயும் அந்த அளவுக்குச் சொல்ல முடியாது..

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மே 17]

அவர் தொகுதியிலே நங்கவரம் என்பது பெரிய பண்ணை. எனக்கு ஓரளவுக்கு நல்ல வயசு ஆகி இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். கிட்டத்தட்ட ஒரு நிலச்சுவான்தாரருக்கு 200, 300 குத்தகைதாரர்கள் இருப்பார்கள். அத்தனை பேர்களுக்கும் அவர்கள் சாசனம் பண்ணி எழுதிக் கொடுக்கின்றபோது ஸ்டாம்ப் பற்றாக்குறை எல்லாம் ஏற்பட்டது. அப்போது பினாமி நிலம் என்பது மாதிரி ஸ்டாம்ப் பிலே கூட பினாமி நடந்திருக்கிறது. ஸ்டாம்ப் எல்லாம் நிறைய விலை விற்கிறது என்றெல்லாம் கூட அப்போது பிரச்சினை வந்தது. யார், யார் குத்தகைதாரர்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் எழுதி வைத்தார்கள். நீ 20 ஏக்கர் உழுகிறாயா, வைத்துக் கொள், நீ 15 ஏக்கர் உழுகிறாயா வைத்துக்கொள், 15 ஏக்கர் என்று எழுதி வைத்தார்கள். பினாமியாக நடந்திருக்கிறது. ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லலாம். நான் சொல்வது தயாராக இல்லை. கிட்டத்தட்ட 30 வருஷம் ஆகிவிட்டது. சின்னக் குழந்தைகளாக இருக்கும்போதுதான் வளையும். முதிர்ந்த வயதிலே, வளையாது. படிக்கிற குழந்தைகள் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட வயதில்தான் படிக்கும். வயது ஆகிவிட்டால் படிப்பு வராது என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். அந்தமாதிரி இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு 30 வருஷத்திற்கு மேல் ஆகி விட்டது. அப்போது குழந்தையாக உள்ளவர்களுக்கு கல்யாணம் பண்ணி இருந்தால்கூட இப்போது பிள்ளை பெற்றிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டம். அதைச் சரியான முறையில் கொண்டுவர முடியவில்லை. அதில் எத்தனையோ இருக்கிறது. சள்ளன் பெரிசா, காப்பான் பெரிசா? கள்ளன்தான் பெரிசு. காப்பான் பெரிசு என்பது நாட்டிலே கிடையாது. ஓரிருவர் அகப்பட்டுக் கொள்வார்கள் தப்பித் தவறி. அவர்கள் படுக்கும்போது ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். இது நம்மை விட்டுப் போகிறதே, என்ன பண்ணலாம் என்று நிலச்சுவான்தாரர்கள் கஷ்டப்பட்டு இஷ்டப்பட்டு குத்தகைதாரர்களுக்கு எல்லாம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நங்கவரம் பண்ணை போல்தான் ஐயம் பாளையம் பண்ணையைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட குத்தகை தாரர்களுக்கே எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். அதற்கு மேல் மிச்சப் பட்ட நிலங்களைத் தர்மம் செய்தார்கள். அந்தக் காலத்திலே தர்மம் பண்ணும்போது என்ன பண்ணுவார்கள். தாவர சொத்து, சங்கம சொத்து என்று சொல்வார்கள். தாவர சொத்தை எழுதி வைத்தால் எப்போதும் பயன் அடைய முடியும். தர்மத்தை சரியானபடி நிலைநாட்ட முடியும். அந்த நோக்கத்தில் எழுதி வைத்த நிலச்சுவான்தாரர்களும் உண்டு. அதாவது நம்முடைய நிலத்தை நாமே சாகுபடி செய்துகொண்டு தர்மத்திற்கு எழுதி வைத்து பயன் அடையக் கூடிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் தப்பு இல்லை. இரண்டு வகையான நபர்களும் உண்டு. தானே அனுபவித்து நிலங்களைச் சாகுபடி செய்பவர்கள் என்று உண்டு. அந்த தர்மம் நடந்துகொண்டு வருகிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

199(மே 11] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

11-40 மணி

இந்த பிணாமி நிலங்கள் என்பனவற்றைப் பொறுத்தவரையில் உச்சவரம்பு என்ற அடிப்படையில் குழுக்கள் அதற்காகப் போடுகிறார்கள். டெபுட்டி கலெக்டர், யாருக்குக் கொடுக்கச் சொல்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்கலாம். அரை குறையாக இருக்கும் போது கூட மாற்றலாம். எனவே சமூக சேவகர்கள் என்று போடும் போது நாம் ஜாக்கிரதையாகப் போடவேண்டும். சமூக விரோதி என்று கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அந்த மாதிரி சமூக சேவகர்கள் இந்த நாட்டிலே எப்படி இருக்கிறார்கள், என்ன நடக்கிறது என்று அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதைக் கண்டுபிடிக்கிற கமிட்டி இருக்கிறதே அதை ஜாக்கிரதையாகப் போடவேண்டும். அதிலே ஊழல் நடந்தது என்று சொன்னால்—ஏற்கெனவே நடந்தது ஒரு ஊழல், அதுபோல் இது இரண்டாவது ஊழலாகப் போய்விடக் கூடாது. “செகண்டு ஊழல்”—இந்த பிணாமி நிலத்தைக் கண்டுபிடிப்பதிலே ஒரு ஊழல் இருக்கிறது என்பதற்கு மறுபடியும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு கட்டம் ஏற்படாமல் இந்தக் கட்டத்திலே நிர்ணயிப்பது—அதை நேரடியாகக் கண்டு பிடிப்பதிலே ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருந்தாலும் பிணாமி நிலங்களை தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு, கோவில்களுக்கு எழுதி வைத்திருப்பார்கள். இதைத் தவிர்த்து, எனது பகுதியிலே ஈரோட்டுக்குப் பக்கத்தில் பள்ளிக்கோட்டை பட்டயதாரர்—மாடுகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்; காங்கேயம் மாட்டைப் பற்றி—அது வெயிலிலே காயும்; மழையிலே போய்க் கொண்டிருக்கும். அதை நாம் வாங்கிக் கொண்டு வந்து, இரண்டு நாட்கள் நம் வீட்டில் கட்டிவைத்தால், இளைத்துப் போகும். அதுமாதிரி, ஒரு பெரிய “பட்டயக்காரர்” அவருக்கு 200 ஏக்கரா ஒதுக்கியிருந்தார்கள். அன்றைக்கு இருந்த நிலைமை. இப்போது 15 ஏக்கரா கொண்டு வந்தபோது, அந்தச் சட்டம் எல்லாம் அடிபட்டுப் போய் விட்டது. காளிங்கராயனைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு உள்ளதிலே 80 செண்டு மேற்கொண்ட நிலம் “ஸ்டேண்டர்டு ஏக்கரா” என்பதிலே நாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்போம். 75 ஏக்கரா, 80 ஏக்கரா மேற்கொண்டது “ஸ்டேண்டர்டு ஏக்கரா” அதுமாதிரி ஒரு சொச்சம், இரண்டு சொச்சம் என்று விரிவு விரிவாகப் போகும்போது, ஏரி, குளம், பாசனம், பம்பு செட் பாசனம் (மணியடிக்கப் பெற்றது). இப்படி கொடுத்தால் என்ன சார்? இது பெரிய சட்டம்; நலத்தைப் பொறுத்த சட்டம், வெகுபேரைப் பாதிக்கக் கூடிய சட்டம், வெகுபேருக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய சட்டம்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் சுருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் இதை ஆதரிக்கிறாரா அல்லது எதிர்க்கிறாரா என்பதுதான்.

[1990 மே 11]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்தால் அகை ஆதரித்து நான், பேசுவேனே தவிர, அதை எதிர்த்துப் பேசுகிற வழக்கமே என்னிடம் இல்லை. ஏனென்றால், நிறைய பேர் என்னை ஏன் ஆதரித்து பேசுகிறாய், உனக்கு என்ன நன்மை என்று கேட்டால் நன்மை தீமையைப் பற்றி இல்லை; கலைஞர் அவர்கள் ஒரு தவறுதலுக்கு போக மாட்டார் என்ற மனப்பக்குவம், இன்றைக்கு ஏற்படவில்லை; வெகு நாட்களுக்கு முன்பே ஏற்பட்ட ஒன்று. ஆகையினால், எதுவாக இருந்தாலும் சொல்லித்தானே ஆக வேண்டும். ஆதரிக்கலாம் என்று சொல்லும்போது, இந்த சிமெண்ட் ரோடா? தார் ரோடா? மெகன்டம் ரோடா? என்றெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, ஏன் சார், இது மெகன்டம் ரோடாக இருக்கிறதே, இதன் மேல் தார் போட்டுத்தானே இதன் மேல் நடக்க வேண்டும் : இல்லை, இதன் மேல் சிமெண்ட் போட்டுத்தான் நடக்க வேண்டியிருக்கும் என்று சொல்வது இல்லையா? ஆதனால்தான் இதையும் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கட்டத்திலே, கலைஞர் அவர்கள் இந்த மாதிரி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நான் ஆதரிக்கிறேன். இருந்தாலும், ஓட்டை உடைசலை வெளியே அடைக்கும்போது, சரியான முறையில் நல்லபடியாக அடைக்க வேண்டும்; “பிளாஸ்டர்” போடும்போது ஒழுங்காகப் போட வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து நான் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முற்படுகிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் முகப்புரையை—பொருளாதார நீதி, சமுதாய நீதி, அரசியல் நீதி அத்தனையும் 1950 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட போதிலும், முதலாவதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டப் பேரவையிலோ, முதல் பொதுத் தேர்தல் அமைக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்திலோ இந்திய அரசியல் சட்டப் பிரிவு 245-லிருந்து 249 வரை அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி, அன்றைக்கே இதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். நம்முடைய மாநிலத்தைத் தவிர, இன்னும் ஓரிரு மாநிலங்களின் ஒப்புதலைப் பெற்று, இங்கே சட்டம் வருவதற்கு முன்பு, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்தது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை—நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒப்புதலை அன்றைக்கு—அந்தக் காலத்தில், இப்போது இல்லை—1952-லிருந்து 1967 வரை என்ன காரணத்தினாலோ அந்த ஒப்புதலைத் தரவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் உச்ச நீதிமன்றத்தில், கோலக்நாத் வழக்கு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட போது,

1990 மே 11]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அந்தத் தீர்ப்பை It was a Judgement by Proletarians என்று அன்றைக்கே எல்லோரும் எழுதினார்கள். அப்படி அன்றைக்கு எல்லா துறையிலும் வசதியுள்ளவர்கள், நிலச்சுவான்தார்கள், ஜமீன்தார்கள், அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக நம்முடைய அரசியலமைப்பு பாதுகாப்பாக அமைந்தது. ஆனால் இங்கே 1961 ஆவது ஆண்டு சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு, பல்வேறு பெயர் மாற்றம் செய்திருப்பதாகவும், அதனால் சட்டத் திருத்தம் மட்டுமே நிறைவேற்றப்படுவதாகவும், முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். இதுபோன்ற சட்டங்களில்—நான் சாதாரணமாக சட்டத்தை முதலில் பார்க்கும்போது, எதிர்ப்பு உணர்ச்சியோடுதான் பார்ப்பது வழக்கம்—ஆனால், இந்தச் சட்டத்தை நான் பார்க்கும்போது, இது உண்மையிலேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்; மக்களுக்கு இந்தச் சட்டம் முழுமையாகப் பயன்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, இதை நான் என்னுடைய சட்ட எதிர்ப்பு சக்தியோடு பார்க்கவில்லை.

11-45 மணி

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

காரணம், நாம் இதிலும் பேசி, இதனால் பல பேர் வெளியில் இருந்து பயனடைந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், முழுமையாக, இதைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டம், என்னைப் பொறுத்தவரையில் முழுமையானது, அரசியல் சட்டத் திற்குட்பட்டது. ஜீவாதார உரிமையைப் பறிக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் கூட, மாநிலங்களின் வழிகாட்டுகின்ற நெறிமுறைகளுக்குட்பட்ட சட்டமாகும். There should be a harmonious relationship between the Directive Principles and the fundamental rights என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், Golaknath வழக்கின் தீர்ப்பு Kesavanandha Bharathi வழக்கில், over-rule ஆன பிறகு எல்லோரும் ஒட்டுமொத்தமாக இதுபோன்ற கருத்துக்களை ஆதரித்த காரணத்தால், இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமேயானால், உண்மையிலேயே ஏழை மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பங்கு, அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நிலம் நிச்சயமாகப் போய்ச் சேரும். ஆனால் 1958-லிருந்து 1960 வரை 3 ஆண்டுக் காலத்தில் யார் யாருடைய பெயர்களில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அங்கே போய் விசாரித்தும் கூட, அரசாங்கமே அதை விசாரித்து இந்த அவைக்கு ஒரு குறிப்பாகவும் பிற்காலத்தில் தரவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், நாம் என்னதான் இங்கே சட்டத்தை நிறைவேற்றி அங்கே அனுப்பினாலும், அது நிறைவேற்றப்படுமா; அமல் படுத்தப்படுமா, அப்படி அமல் படுத்தப்படும்போது, பல்வேறு

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மே 11]

சிக்கல்கள் உண்டாகும். ஒருவேளை நேற்றையதினம் நமது முதலதமச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல, எதற்கெடுத்தாலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு இதுபோன்ற சட்டங்களை எடுத்துச் செல்லக் கூடியவர்கள், இதையும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கே போய் பத்தாண்டுக் காலம் நிலுவையில் வைத்துவிடக் கூடாது என்ற சந்தேகம்தான் எனக்கு எழுந்திருக்கிறது. காரணம் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் ஜீவாதார உரிமை பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்வார்கள். அங்கேயும் விசாரித்து தீர்ப்பு சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லி, ஒருவேளை பத்தாண்டுக் காலம் அங்கே கிடப்பில் போட்டு விடக்கூடாது என்ற ஐயத்தோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு காலையில் வந்தவுடன், நான் முதல்வர் அவர்களிடம் ஒரு கருத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். நேற்றைய தினம் கீழ் வெண்மணி வழக்கைப் பற்றி இங்கே சொல்லும் போது, 13 ஆண்டுக் காலம் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அந்த வழக்கு நிலுவையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நாள்தோறும் எப்படி நமது சட்டப் பேரவையில் 10 மணிக்குமேல் ஜீரோ அவர் என்று இருக்கிறதோ, எப்படி அவசரமான பிரச்சினைகள் அப்போது எழுப்பப்படுகிறதோ, அதேபோல நாள்தோறும் காலை 10-30 மணிக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மக்களோ அல்லது வக்கீல் மூலமோ நேரடியாக சுப்ரீம் கோர்ட்டில், நீதிபதியிடம் சென்று இந்த வழக்கு அவசரம், இதனால் இப்படி பாதிப்பு ஏற்படும் என்று நேரடியாகச் சொன்னால், அவர்கள் உடனே தேதி கொடுக்கிறார்கள். நாள்தோறும் 10-30 மணிக்கு மென்ஷனிங். நேரடியாக பொதுமக்கள் சொல்லலாம். இதனால், இத்தனை கோடி மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுகிறது, நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று அங்கே தலைமை நீதிமன்றத்தில் நேரடியாக முறையிடலாம். இதற்கு தேதி தாருங்கள். காலம் தாழ்த்தினால் தமிழகத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்காது என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுமேயானால் தேதி கிடைக்கும். உங்களுடைய சட்டத்துறை அதிகாரிகளை வைத்து, ஒரு நாள், இரண்டு நாள், ஏன் ஒரு வாரம்கூட, இருக்கக்கூடிய அத்தனை வழக்குகளையும் குறித்து நாள் கேட்கும்படி நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில நேரங்களில் அரசியல் சட்ட பென்ச் இதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அது எளிதில் கூட்ட முடியாது. ஐந்து நீதிபதிகள் தேவை. அப்பேர்ப்பட்ட நிலையிலும் கூட நாம் மாறி, மாறி அறிவுறுத்தினால்தான், இதுபோன்ற சட்டத்திற்கு முழுமையான ஒரு தீர்வைப் பெற முடியும். ஆகவே, நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், இந்தச் சட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றப் படவேண்டும். இச்சட்டம் தடை பட்டுப்போய் விடக்கூடாது. தடை போட முடியாத சட்டம்தான். அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்டதுதான் இந்தச் சட்டம். மாநிலங்களில் வழிகாட்டி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றிக் கொண்டு வந்த சட்டம்தான். இருந்தாலும் முட்டுக்கட்டைக்கு யாராவது வருவார்கள் என்ப

1990 மே 11]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

தால் இங்கே தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். எங்களுக்கு வீடு கட்டநிலம் தாருங்கள், குடிசை போட நிலம் தாருங்கள், 2 சென்ட் தாருங்கள், 3 சென்ட் தாருங்கள் என்று எல்லா கிராமங்களிலும் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாய மக்கள், சாதாரணத் தொழிலாளர்கள், அரிசன மக்கள் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டா தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் பட்டாதாரர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக நிலம் வைத்திருக்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் கைப்பற்றி ஏழைகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு திருத்தம், கல்புவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடக்ஷன் ஆக்ட் ஆனாலும், இங்கேகொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய சட்டமானாலும், இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் லேண்ட் லார்ட்—இங்கே வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தில் லேண்ட் என்ற ஹோட்டர்ஸ் என்றிருக்கிறது. லேண்ட் லார்ட் வார்த்தையை எடுக்க வேண்டும். காரணம், நாம் நிலத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே லேண்ட் லார்ட் என்ற நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை முழுமையாக ஆதரித்து, இந்தச் சட்டத்தை யாராவது எதிர்த்து நிதிமன்றம் சென்றாலும்கூட, அங்கேயும் நான் எதிர்த்து நிற்பேன் என்று தெரிவித்து, அமைகிறேன். வணக்கம்.

10-50 மணி

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்று தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நில உச்சவரம்புச் சட்டங்கள், நிலம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால், அதை அரசியல் சட்டம் 9 ஆம் அட்டவணையில் சேர்த்தால், அந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக நீதிமன்றத்திற்குப் போக முடியாதென்று இப்போது நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் நிறைவேறி இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இது எப்படி நீதிமன்றத்திற்குப் போகும்?

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டம் 32-வது பிரிவானாலும்—அது சுப்ரீம் கோர்ட் அதிகாரம், உயர்நீதிமன்றத்தில் 226-வது பிரிவின்கீழ் ரிட் மனு போட்டு, பிரேரேகேடிங் ரைட், ஜீவாதார உரிமை பாதிக்கப்படுகிறதென்று கூறினால், அந்த ஷெட்யூலில் வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று அந்த ரிட்டை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அதை விசாரிக்க 10 ஆண்டுகளாகும். சட்டப் பேரவையில்கூட உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறதா என்பதைப்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 மே 1]

பார்ப்போம், இருந்தால் We will step out என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே அதைப் பார்க்க நீதி மன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி ; மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நிலச் சீர்திருத்த, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை ஆதரித்து, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் முன்னுரையிலே கடந்த காலத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்தபோது, 1958-61க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் எந்த அளவுக்கு மிச்ச நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்ததில் எந்த அளவுக்கு தவறு நடந்திருக்கிறதென்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து, 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்து, 1 லட்சத்து 36 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது என்பதையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே அந்த நேரத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தி, அன்றைக்கு இருந்த நிலப் பிரபுக்கள், தஞ்சை மாவட்டத்திலும், தமிழகத்திலும், பல்வேறு பிளாமிகளில், டெயர்களிலே நிலங்களை எழுதி வைத்து ஒரு மோசடி செய்தார்கள். குறிப்பாக கோழிப் பண்ணைக்கு எழுதி வைத்தார்கள். மாட்டுப் பண்ணைக்கு எழுதி வைத்தார்கள். பல்வேறு பிளாமிகளின் பெயர்களில் எழுதி வைத்து மோசடி செய்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, மிராசு தாரர்களுக்குச் சாதகமாக காரியங்களைச் செய்வதற்காக சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால், அந்த அளவில் முழுமையாக அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னாலும்கூட, அந்தச் சட்டம் வந்த பின்னாலும்கூட, இன்னும்கூட பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், 1 லட்சத்து 74 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் எடுத்த பிறகும்கூட, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிளாமியாக எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றாக இருந்த போதும், தனியாக இருக்கும்போதும் தொடர்ந்து அந்தப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு, பல்வேறு வழக்குகளில் ஈடுபட்டு, பல்வேறு துன்பங்களுக்கு ஆளாகி இருக்கிறது. தமிழகத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர் என்றால், நிலப் பறிக்காரர்கள் என்று பட்டம் சூட்டும் அளவுக்கு அந்தப் போராட்டங்களை நாங்கள் நடத்தி இருக்கிறோம். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வருந்திருப்பதை எங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி, யாரும் தப்பாத அளவுக்கு, அரசு பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

1990 மே 11]

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

11-55 மணி

அதுபோன்றுதான் இன்னும் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் இன்னும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலத்தின் பேரில் பினாமியாக எழுதி வைத்து இருக்கக்கூடிய நபர்கள் டில்லியிலே இருக்கிறார்கள்: அமெரிக்காவிலே இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பினாமியாக எழுதி வைக்கப்பட்டு இருக்கிற நபர்களின் பேரே இல்லாமல் கூட நிலங்களை எழுதி வைத்து இருக்கக்கூடிய அந்தப் பட்டியல் எங்களிடத்திலே இருக்கிறது. இதன்மூலம் பாபநாசம், சுந்தரபெருமாள் கோவில் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் நாங்கள் கடந்த காலத்திலே போராட்டம் நடத்தி தஞ்சை மாவட்டத்தில் 500 பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டு, அநேகமாக சென்ற மாதம் வரையிலும் நாங்கள் கோர்ட்டுக்கு சென்றுவந்து கொண்டு இருக்கிறோம். தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பல முறை சந்தித்து நாங்கள் கருத்துக்களை கூறி இருக்கிறோம். சமீபத்திலே அந்த வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்டதாக எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருந்து எங்களுக்கு தகவல் வந்து இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்குவதற்கு உரியது தான். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கொண்டு வந்து இருக்கிற தமிழக முதல்வர் அவர்களை நாங்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட அந்த வழக்கிலே இருந்தவர்களை விடுவித்து இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒன்று கூடச் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலே பினாமி நிலங்களைக் கண்டறிவதற்கு ஒரு குழு அமைப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலேயே யார் யாரை உள்ளடக்கி அமைக்கப்பட இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்றால், ஒன்று தாசித்தார், இரண்டாவது ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், மூன்றாவது சமூக அமைப்பாளர் ஆகிய மூன்று பேரைக் கொண்டு அந்தக் குழு அமைக்கப்பட இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த காலத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பினாமி நிலங்களுக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்த - கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பல பேர்களிடம் அந்த உண்மையான நிலங்களைக் கண்டறிவதற்கு அதற்கான வாய்ப்புகள், விவரங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அந்த நிலங்களுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த நபர்கள் அந்தக் குழுவிலே இடம்பெற வேண்டும். இல்லை யென்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட சமூக அமைப்பாளர், தாசித்தார், ஆதி திராவிடர்கள் யாராவது அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அந்தக் குழுவிலே இடம் பெறுவார்கள் என்று சொன்னால், முழுமையான விவரங்களை அவர்களிடமிருந்து பெற முடியாது. அதிலேயும் தப்பிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும். எனவே, அதற்காக போராடி இருக்கிற அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்தக் குழுவிலே நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1990 மே 11]

பிணாமி நிலங்களை முடிமையாக பல்வேறு சிறு விவசாயிகள் வளர்ச்சி லாங்கி இருக்கிறார்கள். உத்த பற்றி உண்டாகவே இதிலே அரசால் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. விலைக்கு அளிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் - ஆனால் விலைக்கு விற்றதாக மோசடியாக பல்வேறு இடங்களில் பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களைத் தான் கையிலே சாகுபடி செய்துகொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. எனவே நியாயமாக இருந்தால் அந்த நிலங்களை கையகப்படுத்தி உண்மையாக இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை வரலாற்றுகின்ற நேரத்தில் அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகின்றேன். முதலாவதாக இந்தச் சட்டமானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் கூட அன்றைக்கே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனாலும், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் முதன் முதலாக 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அமல்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது. அப்படி அமல்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் கூட அன்றைய தினம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே மன்றத்தில் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இது நில உச்சவரம்புச் சட்டமல்ல; இது நில மிச்சவரம்பு சட்டம் என்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்கின்ற அளவிலே அன்றைக்கு இதே மன்றத்தில் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். 'நாங்கள் பிரிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தோம்; அது பிரிந்து விட்டது; அது தான் உண்மை' என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மற்றொரு உறுப்பினர் சொல்லி இருக்கிறார், நிலம் எப்படியோ பிரிந்துவிட்டது; ஆதலால் மிச்சவரம்போ, உச்சவரம்போ—அதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் கூட சொன்னார்கள். சபாபதி படத்திலே வந்த ஒரு செய்தியை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த பண்ணையார் தன்னுடைய வேலை ஆளை அழைத்து, சோடா உடைத்துக் கொண்டு வா என்று சொன்ன உடன், அவன் வீட்டு தாழ்வாரத்திலே போய் அந்த சோடாவை உடைத்து, நான் உடைத்து வந்து விட்டேன் என்று சொல்லி இருக்கின்றார். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் அந்த சோடாவை உடைத்த வேலை ஆளைப்

1990 மே 11] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

போன்றுதான் அன்றையதினம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள் என்று இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதோடுமட்டுமல்லாமல், அன்றைக்கு அவர்கள் பேசும்போது சொல்லி இருக்கிறார்கள். அசல் மசோதாவிலே இருந்த ஒருசில நல்ல விஷயத்தைக் கூட, திருத்தம் என்ற பெயராலே பொறுப்புக் குழுவிலே சேதப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது; சீரழிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள், ஆகவே தான் அந்த மசோதவை ஏட்டு சர்க்கரை, தாகத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீர்; வரும் பசிக்கு உதவாத அன்னம் என்று விமர்சித்து இருக்கின்றார்கள்.

12-00 மணி

அதே நேரத்தில், இதே மன்றத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்ற அன்றைக்கு உறுப்பினராக இருந்த சங்கரையர் போன்றவர்களெல்லாம், இந்தச் சட்டமானது கொண்டு வந்ததன் நோக்கமே அடிபட்டுவிட்டது என்ற வகையிலே பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அன்றைக்கு உறுப்பினராக இருந்த முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு கோவிந்தசாமி அவர்கள்கூட மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று பார்த்தோம்; ஆனால் அந்தப் புலி யார் மீது பாய்கிறது என்று பார்த்தோம்; யார் மீதும் பாயவில்லை, அது காகிதப் புலியாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அந்த அளவிலே அந்தச் சட்டமானது யாருக்குமே உதவாத நிலையிலேதான் அன்றைக்குப் பார்த்திருக்கின்றோம். முதலிலே சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் சொல்லப்பட்டது, ரெஜிஸ்தர் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு யார் அதை ரெஜிஸ்தர் செய்திருந்தாலும் சரி, அது ரெஜிஸ்தர் செய்யப்பட்ட நாள் முதற்கொண்டு அமலுக்கு வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பொறுக்குக் குழுவுக்கெல்லாம் சென்று வந்த பிறகு அதில் சொல்லப்பட்டது, 6-4-1960-க்கு முன்பு ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் பத்திரத்தை வாங்கியிருந்தால், அதிலே எழுதியிருந்தாலும் சரி, பின்னால் ரெஜிஸ்தர் செய்திருந்தாலும் செல்லும் என்று சொல்லி அந்தச் சட்டத்தின்படி எந்தவிதமான ஒரு பயனும் இல்லாத நிலைமைகளை அன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்றை மட்டும் இந்த அவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு 1967 ஆம் ஆண்டு வரையிலே உபரி நிலம் என்று அறிவிக்கப்பட்டவை 24,194 ஏக்கர் நிலங்கள். அதில் அரசு அன்றைக்கு கையகப்படுத்துவதற்காக உத்தரவுகள் வழங்கியது 16,330 ஏக்கர்தான். ஆனால்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1990. மே 17]

யாருக்கும் அன்றைக்கு அரசாங்கம் ஒப்படை செய்யவில்லை. அதே நேரத்தில் 31-3-1987 வரையிலே உச்சவரம்பு என்று அறிவிக்கப்பட்டவை 1,66,757 ஏக்கர் நிலங்கள். கோர்ட்டில் ஸ்டே என்ற முறையிலே அன்றைக்கு நிலுவையில் இருந்த ஏக்கர்கள் 9,365 ஏக்கர் நிலங்கள். நிலம் ஒப்படைக்கப்பட்டவைகள் 1,38,292 ஏக்கர் நிலங்கள். அதிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 43,324 பேர்களுக்கு 47,946 ஏக்கர்களும், அதே போன்று எஸ்.டி.யைப் பொறுத்த வரையிலும் 84 பேர்களுக்கு 127 ஏக்கர்களும், மற்றவர்களுக்கு 54,377 பேர்களுக்கு 76,202 ஏக்கர் என்றும் இன்றைக்குக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

நான் ஏன் அதைச் சொல்கிறேன் என்றால், 1960 ஆம் ஆண்டு இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்திலே யெல்லாம் சொல்லப்பட்டதெல்லாம், 2,80,000 ஏக்கர்கள் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் பார்க்கின்ற வரையிலே 1967 ஆம் ஆண்டு வரையிலே சுமார் 24,000 ஏக்கர்கள்தான் உபரியாகக் கிடைத்தது என்று சொன்னால் மிச்சம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிலங்களை யெல்லாம் பினாமியாக நிலப் பரிமாற்றம் செய்ததன் காரணமாக அவைகள் அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை. யாருக்குச் சென்று கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குச் சென்று அடையவில்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையெல்லாம் இன்றைக்குப் பல்வேறு இனங்களுக்கு விலக்குகளை நாம் அளித்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட 1960 ஆம் ஆண்டு 17 விதமான விலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அதற்குப் பிறகு பல விலக்குகள் ரத்து செய்யப்பட்ட இந்த அளவிலே-17 விலக்குகள் அன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பின்னால் ஒருசில விலக்குகளை நாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம்.

இந்த மன்றம் கூடிய நேரத்தில் 29-3-1990 அன்று ஒரு புதிய சட்டம் இந்த மன்றத்திலே அன்றைக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டமானது இன்றைக்கு ஏனோ விவாதத்திற்கு வரவில்லை. அந்த விலக்குகள் ரத்து செய்கின்ற அளவிற்கு மாந்தோப்புக்கும், பாக்குக்கும், அதே போன்று விறகுக்காக விடப்பட்டிருக்கின்ற அந்த விலக்குகளை ரத்து செய்வதற்காக அந்தச் சட்டமானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு அது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கருத்திலே கொண்டு, இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 மே 11] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

முன்பு எப்படியும் பிளாடிக் செய்வப்பட்டது என்பதற்கு ஒரேயொரு உதாரணத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்திருக்கின்ற ஒரு இடத்திலே 1958 ஆம் ஆண்டு பொலம்பாக்கம் என்ற ஜமீன்—அந்த ஜமீனுடைய மைனர் பிள்ளையாக இருப்பவர் பாஸ்கரன் என்பவர். அவர் தன்னுடைய அண்ணனுக்குப் பவர் ஏஜண்ட் என்று சொல்லி கிருஷ்ணமூர்த்தியை பவர் ஏஜண்ட் என்று போட்டிருக்கிறார். அந்தக் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தத்துவமேதையாக விளங்கிய டி. எம். பி. மகாதேவன் பிள்ளைக்கு நிலத்தை விற்பனை செய்கிறார். அந்த டி. எம். பி. மகாதேவன் பிள்ளைக்கு யார் யார் பவர் ஏஜண்ட் என்று சொன்னால் அதே கிருஷ்ணமூர்த்திதான். விற்பவருக்கும் பவர் ஏஜண்ட் அவர்தான்; வாங்கியவருக்கும் பவர் ஏஜண்ட் அவர்தான் என்ற வகையிலே இப்படிப்பட்ட பல பிளாட் மாற்றங்கள் அன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அதேபோன்று விழுதமங்கலம் என்ற கிராமத்திலே இன்றைக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே 75 ஏக்கரை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எடுக்கப்பட்ட அந்த நிலமானது அவருடைய பிளாடிகளுக்கே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

12-05 மணி

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதற்கு பிறகு நான் அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தபிறகு, 18-6-1981 அன்று ஆத்தரைஸ்ட் ஆபிசர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆம், இது உண்மைதான், நாங்கள் அதை பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லி, இன்றைக்கு அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி நாம் நிலத்தை யாருக்குக் கொடுத்தாலும், அங்கே இருக்கிற மிராசுதாரர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, தங்களுடைய பிளாடிகளுக்கே தரக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான் இதையெல்லாம் நான் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் போட்டிருக்கிற குழுவில் நல்லவர்களை போடவேண்டும். அதேநேரத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற மக்கள் பிரதிநிதிகளை அதிலே போட்டு, நல்லமுறையில் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

1980 ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்த காலத்தில் கொண்டு வந்த சட்டத்தைத் தான் நீங்கள் இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். அவரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நல்லமுறையில் செயல்படுத்துகிற அளவிற்கு காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு சில விலக்குகளை ரத்து செய்கிற அளவிற்கு செய்து, மேலும் அதிகமான நிலங்களை கைப்பற்றும்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1900 மே 11]

அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எவ்வளவு நிலங்கள் கிடைக்கும், எவ்வளவு எதிர்ப்பார்க்கிறோம் என்ற விவரங்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட திருத்தத்தை வரவேற்று, விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே அவையில் வைக்கப்பட்ட சட்டமுன்வடிவை அநேகமாக எல்லோரும் ஆதரித்து, எல்லா கட்சிகளின் சார்பிலும் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர் பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் நிச்சயமாகச் செல்லுபடியாகும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்ததோடு, இதைக் குந்தகப் படுத்த யாராவது நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்வார்களானால், அரசு உடனடியாக அந்த வழக்குகள் நடைபெறுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்; அதிலே ஓய்வற்ற, விடாமுயற்சி வேண்டுமென்ற சீரிய யோசனையை வழங்கி இருக்கிறார். அரசு வழக்கறிஞர்கள் மூலமாக இந்த அரசு மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கை யோடு நடந்து, நீதி மன்றத் தாமதங்களால் சட்டம் நடைமுறைக்கு வரமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் என்ற உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, நான் இதே மன்றத்தில் உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் குறித்து அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் எந்த அளவிற்கு வெறும் மிச்ச வரம்புச் சட்டமாகி விட்டது என்ற உண்மையை எடுத்து விளக்கியதை எல்லாம் இங்கே விரிவாகக் குறிப்பிட்டார். நானே அவைகளை எல்லாம் தேடிப் பிடித்துப் படிக்க வேண்டுமென்று இருந்தேன். அந்த என்னுடைய வேலையை சுலபமாக்கி — என்ன இருந்தாலும் நான் பேசும்போது, இந்த இயக்கத்தில் அப்போது இருந்தவர் — அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, நான் சொன்ன இந்த பழைய கருத்துக்கள் உள்ளத்தின் படிமையாகப் பதிந்து இருந்த காரணத்தால், அப்போது கருணாநிதி சொன்னாரே, அதைத் தேடிப் பார்க்க வேண்டுமென்று தேடிப்பிடித்து, இங்கே மீண்டும் ஒருமுறை அதை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே பதிய வைத்த மைக்காக என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியை அவருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்களும் அன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அன்றைய துணைத் தலைவராக நான் அமர்ந்திருந்தபோது எடுத்துச்சொன்ன கருத்துக்களை இங்கே ஒருமுறை மீண்டும் நினைவுபடுத்தி இருக்கிறார். அதற்காக அவருக்கும் நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்போது அந்தத் துறைக்கு

1990 மே 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அமைச்சராக இருந்த பெரியவர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொன்ன போது, இதைத்தான் சொன்னார். 'பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னீர்கள், பிரித்து விட்டோம், அவ்வளவு தானே' என்றார். நிலங்கள் பிரிக்கப்பட வேண்டும், ஒருவரிடத்திலேயே இருக்கக் கூடாது — பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னீர்கள், பிரித்துவிட்டோம் — அவ்வளவு தானே — என்று மிகச் சுலபமாக, அவருக்கே உரிய கொச்சைத் தமிழில், மழலைத் தமிழில் அன்றைக்குப் பதில் அளித்தார். எப்போதுமே அவர் அப்படித்தான் மிகச் சிக்கலான கேள்விகளைச் சமாளிப்பது வழக்கம். அதைப்போலவே அன்றைக்கும் அவர் பதில் அளித்தார். அப்போதே நான் சொன்னேன். உடைக்கச் சொன்னீர்கள், உடைத்து விட்டேன் என்று சபாபதி படத்தில் வேலைக்காரராக வருகிற காளி என். ரத்தினம் சொல்வார். சோடாவை உடை என்று சொன்னதும் கீழே போட்டு உடைத்து விட்டு, உடைக்கச் சொன்னீர்கள் உடைத்து விட்டேன் என்று சொன்ன நகைச்சுவையைப் போல இருக்கிறது அமைச்சருடைய பதில் என்று குறிப்பிட்டேன். அதற்கெல்லாம் அவர் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார். அதையும் ஒரு நகைச்சுவையாக எடுத்துக் கொண்டு, அவரும் எங்களோடு சேர்ந்து சிரித்து மகிழ்ந்தார், அவ்வளவு தான்.

12-10 டிசம்பர்

நான் இவைகளை எல்லாம் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அன்றைய தினம் வந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் என்று இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொள்வதற்கு ஒரே ஒரு பெருமை, அந்தச் சட்டத்திற்கு இருப்பது எது என்றால், எத்தனை திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், இது 1961 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்கிற அந்த தலைப்புப் பெருமை ஒன்றே தவிர, அந்தச் சட்டத்திற்கு வேறு எந்தப் பெருமையும் கிடையாது. ஏன் என்றால் என்னுடைய நண்பர் திரு. கோ. வீரையன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா அன்றைக்கு கையகப்படுத்தப்பட்டு, நிலம் நடு விவசாயிகளுக்குத் தரப்படும் என்றெல்லாம் அப்போது காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே உறுதி அளிக்கப்பட்டது. தரப்பட்டு இருக்கும். ஆனால் தரப்பட முடியாமல் போனதற்குக் காரணம், முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், பலரும் அந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து அந்த இரண்டு ஆண்டுக்குள் மிகச் சாமர்த்தியமாகத் தப்பித்துக் கொண்டார்கள். அதன் காரணமாக அன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தினுடைய பரப்பளவு 10,467 ஏக்கராதான், உபரியாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதில் ஒரு முக்கால் பகுதியாவது எடுத்து விநியோகிக்கப்பட்டதா என்றால், இல்லை. வெறும் 578 ஏக்கராதான் அன்றைக்கு உபரியாக எடுத்து விநியோகம் செய்யப்பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மே 11]

ஆனால் கழக ஆட்சியிலே, 1970 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப் பட்ட 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி பல்வேறு விதிவிலக்குகள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டு, அப்போது கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தின்படி, நான் முதலிலே என்னுடைய முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டதைப் போல, 1,74,671 ஏக்கரா அறிவிக்கப்பட்டு, அதிலே இதுவரையிலே 1,36,776 ஏக்கரா விநியோகிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. யார் யாருக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்கிற அந்த எண்ணிக்கை கணக்குகளை எல்லாம் என்னுடைய முன்னுரையிலே நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அன்றைக்குப் பல்வேறு நிலங்களுக்கு எல்லாம், கரும்புத் தோட்டம் என்றும், மேய்ச்சல் நிலம் என்றும், இவைகளுக்கு எல்லாம் கூட, அன்றைக்கு தரப்பட்ட விதிவிலக்குகள் எல்லாம், மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்ட 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே அகற்றப்பட்டன. அப்படி அகற்றப்பட்டதிலே ஒன்றுதான் வடபாதிமங்கலத்திலே உள்ள அந்தக் கரும்புப் பண்ணை. அதை அரசே எடுத்துக் கொண்டு ஒரு கார்ப்பரேஷனை நியமித்தது. அதற்குப் பிறகு, அதிலே நஷ்டம் ஏற்பட்ட காரணத்தாலே கடந்த காலத்திலே இருந்த அரசு அந்தக் கார்ப்பரேஷனை நிறுத்த வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானது. பிறகு கவர்னர் ஆட்சியிலே அந்த நிலங்கள் எல்லாம் விநியோகிக்கப்படும் என்று சொல்லி, ஒரு அதிக விலையை அதற்கு என்று குறிப்பிட்டு அறிவித்திருந்தார்கள். அதற்குள்ளாக இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன், அந்த அதிக விலையைக் குறைத்து மிகக் குறைவான விலைக்கு அந்த நிலங்கள் விற்கப்படும் என்று சொல்லி, மொத்தம் வழங்கப் படுகிற நிலம் 3,651 ஏக்கரிலே பயன்பெறுவோர் 4,803 பேர்கள் என்று அறுதியிட்டு அவர்களுடைய பெயர்கள் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டு, ஆட்சேபணைகள் இருக்குமானால் தெரிவிக்கலாம் என்று ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள், வட்ட ஆட்சியர் அலுவலங்களிலே அந்தப் பட்டியலை எல்லாம் வெளியிட்டு, நஞ்சை என்றால் முக்கால் ஏக்கராவும், புஞ்சை என்றால், 1½ ஏக்கராவும் தருகிற வகையில்—நாம் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே, நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவித்தவாறு—வருகிற 27 ஆம் தேதி காலையிலே வடபாதிமங்கலத்திலே அந்த 4,803 பேர்களுக்கும் இந்த நிலப் பட்டாக்களை வழங்குகின்ற விழாவிலே கலந்து கொள்ள இருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.) இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த அரசு ஏதோ மேம்போக்காக, அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல விளம்பரத்திற்காக இதைச் செய்யவில்லை. நாங்கள் தீவிரவாதிகள் என்று காட்டிக்கொள்வதற்காக அல்ல. எங்களுடைய, ஏன் அவர்களுடைய ரத்தத்தோடு ஊறிய ஒரு உணர்வு, ஊறியிருந்த உணர்வு, இங்கே இன்னமும் ஊறிக் கொண்டிருக்கிற உணர்வு (குறுக்கீடு), அவர் அதை மறுக்க எழுகிறார். இப்போதும் ஊறியுள்ள உணர்வு என்ற காரணத்தாலேதான், அந்தப் பெருங்காயம் இருந்த பாண்டம் என்பதற்கு அடையாளமாக வாசம் போகாமல் இந்தச் சட்டத்தை அவர்

1990 மே 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதரித்து இருக்கிறார் என்பதை, அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் ஆதரித்து இருக்கிறார் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

12-15 மணி

கடந்த காலத்தில் 1961 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தில் எவ்வளவு பெரிய தவறு நடந்தது என்பதை நான் யாருடைய பெயரையும் இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் மன்னிக்க முடியாத மிகப் பெரும் தவறு, ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட காரணத்தால், இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே நடத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த இரண்டு ஆண்டுகளையும் முன் தேதியிட்டு அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்குமானால், இப்படி யாரும் இப்படிப்பட்ட ஏமாற்று வேலைகளிலே எல்லாம் அன்றைக்கு ஈடுபட்டு இருக்கமாட்டார்கள். குறிப்பாக ஒருவருக்கு 502 ஏக்கர் நிலம் இருந்திருக்கிறது. என்றைக்கு? 6—4—1960-க்கு முன்பு, இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அந்த சொந்தொடரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர் 502 ஏக்கரா நிலத்தைப் பிரித்து வைத்து எழுதிவிடுகிறார், மீதம் நிலமே கிடையாது. உச்சவரம்பு அளரை எட்டிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. இன்னொருவருக்கு 548 ஏக்கர், அதிலே 488 ஏக்கராவை விற்றுவிடுகிறார். மீதம் அவரிடத்தில் இருப்பது 60 ஏக்கராதான். இன்னொருவர்—ஏற்கனவே அவருடைய குடும்பத்திலே பிரித்துக் கொண்ட நிலத்திலேயே ஒருவருக்கு 498 ஏக்கரா இருந்தது. அதிலே 179 ஏக்கராவை விற்றுவிடுகிறார். 405 ஏக்கரா, விற்றது உட்பட வேறு சில பங்கீடுகள் செய்து ஏமாற்றி 93 ஏக்கராதான் அவரிடம் இருப்பதாக அன்றைக்குக் காட்டியிருக்கிறார். இவைகள் எல்லாம் இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளே நடைபெற்ற காரியம். இன்னொருவர் 127 ஏக்கரா வைத்திருக்கிறார். அதில் 117 ஏக்கராவை விற்றுவிடுகிறார். இந்தச் சட்டம் வருவதை எதிர்பார்த்து. அவரிடத்திலே மீதம் இருப்பது பங்கீடெல்லாம் போக பாவம் ஏழே ஏழு ஏக்கராதான். இன்னொருவரிடம் இருந்தது 252 ஏக்கரா. அதில் விற்றது 222 ஏக்கரா, மீதமிருந்தது 30 ஏக்கராதான். இன்னொருவர் 407 ஏக்கராவிற்கு உரிமை உடையவர், சட்டத்தை ஏமாற்ற இரண்டு ஆண்டுக்குள்ளே 379 ஏக்கராவை விற்றுவிடுகிறார். மீதமிருப்பது 28 ஏக்கராதான். இன்னொருவர் 1,010 ஏக்கராவிற்குச் சொந்தக்காரர். அவர் பங்கீடெல்லாம் செய்ய வில்லை 1,010 ஏக்கராவையும் விற்றுவிடுகிறார். மீதம் எதுவுமே வில்லை, பாவம் இப்பொழுது எந்த நிலைமையிலே, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே எங்கே இருக்கிறாரோ எனக்குத் தெரிய வில்லை. இன்னொருவர் 551 ஏக்கராவிற்குச் சொந்தக்காரர்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மே 11]

அவர் 504 ஏக்கராவை விற்றுவிடுகிறார். மீதமிருந்தது வெறும் 47 ஏக்கராதான். இன்னொருவர் 500 ஏக்கராவிற்குச் சொந்தக்காரர். அவர் விற்றது, பங்கீடு செய்தது—விற்றது 462, மீதம் 38 ஏக்கராதான் அவருக்கு இருக்கிறது. இன்னொருவர் 724 ஏக்கரா விற்குச் சொந்தக்காரர். அவர் 724 ஏக்கராவையும் விற்றுவிடுகிறார். அவரிடத்திலே இப்பொழுது கொஞ்சம்கூட நிலம் கிடையாது, இன்னொருவருக்கு 827 ஏக்கரா. அவர் பங்கீடு செய்தது, விற்றது உட்பட 631 ஏக்கரா. மீதம் இருப்பது 196 ஏக்கரா. அதிலேதான் உச்சவரம்புச் சட்டம் தன்னுடைய தலையை நுழைத்துப் பார்த்தது. இன்னொருவருக்கு 924 ஏக்கரா, அதிலே 792 ஏக்கராவைப் பங்கீடு செய்து விடுகிறார். மீதம் 132 ஏக்கரா. இன்னொருவர் 1,745 ஏக்கராவுக்குச் சொந்தக்காரர். அவர் விற்றது 947 ஏக்கரா, பிரித்து எழுதியது 41 ஏக்கரா. 1,002 ஏக்கரா போய்விடுகிறது. இன்னொருவர் 1,330 ஏக்கராவுக்குச் சொந்தக்காரர். அவர் விற்றது 118 ஏக்கரா, பிரித்து எழுதியது 498 ஏக்கரா. பங்கீடு மொத்தம் செய்தது 616 ஏக்கரா. மீதம் 714 ஏக்கரா. அதிலே உச்சவரம்புச் சட்டம் ஓரளவு தன்னுடைய செயலைப் புரிகிறது. இன்னொருவருக்கு 1,953 ஏக்கரா, அவர் விற்றது 1,926 ஏக்கரா, மீதமுள்ளது 27 ஏக்கரா. இன்னொருவர் 1,100 ஏக்கரா. அவர் விற்றது 1,040 ஏக்கரா, மிச்சமிருப்பது 60 ஏக்கரா. இன்னொருவர் 2,028 ஏக்கராவிற்கு உரிமையுடையவர். அதில் அவர் விற்றது 1,990 ஏக்கரா, மீதமிருப்பது 38 ஏக்கராதான். இன்னொருவருக்கு 6,829 ஏக்கரா. அவர் விற்றது 2,999 ஏக்கரா, பிரித்து எழுதியது 1,874 ஏக்கரா. ஆக மொத்தம் பங்கீடு 4,877 ஏக்கரா போக மீதமுள்ள நிலம் 1,952 ஏக்கராதான். இவைகளையெல்லாம் குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் எந்த அளவிற்கு இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், இவர்களால் மீறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பலபேர் காங்கிரஸ் பெரும் புள்ளிகள். காங்கிரஸ் கட்சியின் மாவட்ட அளவு தலைவராக இருந்தவர்கள். அவர்களே அந்த ஆட்சியிலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தை முன்கூட்டியே ஏமாற்றுகின்ற அளவிற்கு திட்டம் தீட்டி ஏமாற்றியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஒரு பெரிய முற்போக்கான சட்டத்தை அன்றைக்கு முறியடிக்க தங்களுடைய எல்லாவிதமான தந்திரங்களையும் கையாண்டு இருக்கின்றார்கள். மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று அன்றைக்கு கலைஞர் சொன்னார், இன்றைக்கும் அப்படித்தான் பிடிக்கப் போகிறாரா என்று அவர் கேட்டிருக்கிறார். மலையைக் கெல்லுவது உண்மைதான். நான் இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. ஆனால் பிடிபடுவது சாதாரண எலியல்ல, பல பெருச்சாளிகள் பிடிபடும் என்பதை மாத்திரம் நான் அவர்களிடத்திலே இங்கே மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 மே 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

12-20 மணி

வேறு பல உதாரணங்கள், அன்று நான் சொன்னவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு எந்த உணர்வோடு இந்த அவையிலே பேசியிருக்கிறோமோ அதே உணர்வோடு தான் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டமுன்வடிவு உங்கள் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே இந்த பிளாமிகளைக் கண்டுபிடிக்க அந்தந்தப் பகுதியிலே அமைக்கப்படுகின்ற குழுக்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. அதிலே நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய நண்பர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட குழுக்களில் நிலமீட்சிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அதிகம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் இடம் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அப்படிப்பட்டவர்கள் அதிலே இடம் பெறுவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இப்படிப்பட்ட குழுக்களே அமையாமல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அன்றைய தினம் மண்ணை நாராயணசாமி அவர்களும் அதைப்போல சர்வோதய இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும் நம்முடைய கோ.சி. மணி போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் அன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையிலே ஈடுபட்டு ஒரு பெரிய பண்ணைக்காரரிடமிருந்து நிலங்களை எல்லாம் அன்றைக்குப் பிரித்து எடுத்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எனவே அமைதியான முறையில் வன்முறைக்குத் துரியும் இடம் தராமல் சட்ட ரீதியாக அந்த நிலங்கள் உரியவர்களுக்குக் கிடைக்க இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் வெற்றிபெற நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் எம். எல். ஏ.-க்கள் இதிலே இடம்பெற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேறு சிலரும் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சில நேரங்களில் எம். எல். ஏ.-க்கள் கூட அப்படிப்பட்ட மிராசுதாரர்களாக இருக்கக்கூடும். எனவே எம். எல். ஏ.-க்களைப் போடுவதால் ஒரு கமிட்மெண்ட் வந்துவிடக்கூடும். எனவே எம். எல். ஏ.-க்கள்தான் போட வேண்டும் என்று இல்லாமல் எம். எல். ஏ.-க்களும் இந்த சமூக சேவை மனப்பான்மை உள்ளவர்களுடைய பட்டியலிலே அடங்குவார்கள் என்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட குழுக்கள் நியமிக்கப்படும்பொழுது அவர்கள் சமூக சேவகர்களாக இருந்தால் எம். எல். ஏ.-வாக இருப்பது ஒரு குற்றம் அல்ல என்கின்ற அந்த அளவில் அப்படிப்பட்ட சமூக சேவகர்கள் எல்லாம் இதுபோன்ற குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து, பிளாமி நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து அதிகாரிகளுக்கு, அரசுக்கு, உரியவர்களுக்கு அறிவிக்கின்ற அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்து இந்தப் புனிதமான, புரட்சிகரமான சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கின்றேன்.

[1990 மே 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 33/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“(i) In sub-section (2) of section 23-A of Clause 5, *for the words ‘Second Amendment’, substitute the word ‘Amendment’.*

(ii) In sub-section (1) (iv) of Section 23-D of Clause 5, *for the words ‘Second Amendment’, substitute the word ‘Amendment’.*”

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நான் அப்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் ஊராட்சித் தலைவர்களாக இருந்து, இங்கே நீங்கள் எல்லாம் ஆதரித்துப் பேசியதைப்போல் பேசுகின்ற உணர்வு படைக்காத ஒருவராக இருந்தாலும், ஊராட்சித் தலைவர் அல்லது எம்.எல்.ஏ. என்ற தகுதியால் அவர் இப்படிப்பட்ட பிளாமிகளை அடையாளம் காட்டக் கூடியவராக இருக்க மாட்டார், ஆனால் ஊராட்சித் தலைவர் அல்லது ஒரு பொறுப்பிலே உள்ளவர் என்பதற்காக இதிலே இரக்கப்படாமல் இந்த உணர்வு மடைத்தவர்கள்

1990 மே 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் இந்தக் குழுவிலே இடம் பெறுவார்கள் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“In Clause 5, under Chapter III-A, under the sub-heading ‘Constitution of Committee’ after sub-item (d), add the following as sub-items (e) and (f).

“(e) President of the Local Panchayat.

(f) Member of the Legislative Assembly of the Constituency’ ”.

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த குழுக்களை அமைக்கின்ற நேரத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தில் சப்-கலெக்டர் ராங்கிலே உள்ளவர்கள்தான் என்றும், அதற்கு கீழே உள்ளவர்கள் நியமிக்கப்பட மாட்டார்கள்—சப்-கலெக்டர் ராங்கிலே உள்ளவர்களும், அதற்கு மேல் பதவியிலே உள்ளவர்களும் தான் நியமிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள்தான் குழுவை தலைமை தாங்குவார்கள் என்று இருந்தது. இன்றைக்கு அதை மாற்றம் செய்து தாசில்தார் பதவியிலே உள்ளவர்கள் என்று மாற்றம் செய்திருக்கிறீர்கள். அதையும் நீங்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவர்கள் இதிலே இருக்கக்கூடாது என்ற நியதிகிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த அளவிலே நியதி இல்லை என்று சொன்னாலும் எல்லா தரப்பைச் சேர்ந்தவர்களும், எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வருகின்ற அளவிற்கு இந்த குழுக்களை நீங்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதே போன்று கிராமத்தை பொருத்தவரையில் கிராமத்தினுடைய ஊராட்சி மன்ற தலைவருக்கு மட்டும் அதைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரியும். அவர்களையும் சேர்க்கின்ற அளவிற்கு நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தை நான் கொடுத்திருக்கின்ற அந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

[1990 மே 11]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : அவர்களின் திருத்தம் பேரவை அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“(i) In sub-section (2) of section 23-A of Clause 5, for the words ‘Second Amendment’, *substitute* the word ‘Amendment’.

(ii) In sub-section (1) (iv) of Section 23-D of Clause 5, for the words ‘Second Amendment’, *substitute* the word ‘Amendment’.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 5, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 6, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

12-25 மணி

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பிரிவு—1.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு 1 சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“In Clause 1, for the words ‘Second : Amendment’ *substitute* the word ‘Amendment’.”

1990 மே 11]

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிவச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலை உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 33/1990) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) மாநகராட்சிகள் சட்டங்கள் சார்ந்த (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநகராட்சிகள் சட்டங்கள் சார்ந்த (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 35/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் உரையாற்றுகின்ற உறுப்பினர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இதற்குப் பின்னால் மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதம் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) முதலில், திரு. உ. ரா. வரதராசன்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சிகள் சம்பந்தமான இந்தச் சட்ட திருத்தம், மாநகராட்சியினுடைய வட்டங்களினுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்காகவும், எண்ணிக்கை

* 10-5-1990 ஆம் நாளிட்ட சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.